la humanitat

Any VI — Núm. 1.523 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dimarts, 12 de gener del 1937

EL TEMPS. — Al Pirineu, comarques de Girona i a Tortosa, el cel està completament serè i per la resta de Catalunya la nuvolositat és intensa i es registren abundoses boires baixes.

Els vents són fluixos del sector Nord o calmes.

Temperatura màxima, a Barcelona, catorze graus; mínima a Adrall i Ribes del Fresser, sis graus sota zero.

L'AMENAÇA DEL FRONT NORD-OEST DE MADRID

"NO HAN TRASPASSAT LA CARRETERA DE LA CORUNYA"

Que la U. R. S. S. ens hagi aportat un preciós ajut moral no implica que Moscou persegueixi un fi polític interior a Espanya

Declaracions de Companys sobre el moment internacional i la revolució espanyola

La unitat dintre la veritat i dintre la llibertat

(INTERVIU CELEBRAT ENTRE EL PRESIDENT DE CATALUNYA I L'ENVIAT ESPECIAL DEL DIARI FRANCES «LE PETIT JOURNAL» PARIS, FREDRIC MEGRET)

Barcelona, 9 gener. — El President de la Generalitat de Catalunya és un home que des de fa més de vint anys ve consagrant la seva vida a Catalunya ja sigui a la presó o al poder.

Contesta primerament aquesta pregunta que l'actualitat posa al primer rengle de les nostres preocupacions:

—¿Quins penseu que són els objectes de l'imperialisme alemany a Espanya?

—Es evident que per un esforç, tal com el fa Berlín (al costat de les xifres fantasioses) podem afirmar que Alemanya compta, actualment, amb 20.000 homes a la Península; i cada dia n'arriben més per aquest esforç, doncs és necessari que hi hagi un objecte polític alemany.

Pel que fa referència a Itàlia, ja hem vist del que es tractava: una influència ascendent a la Mediterrània i el reconeixement del seu imperi. Els diaris italians d'avui declaren que com a conseqüència del «gentlemen's agreement», Itàlia partirà amb Anglaterra el control sobre Gibraltar i Suez...

—Però Alemanya?

—Pel que fa referència a Alemanya és primerament una força militar controlada per ella que s'instal·la a casa nostra a l'altre costat de la vostra frontera dels Pireneus. Després les mines de ferro i de coure de la Península i l'explotació del subsòl marroquí. Sense oblidar la seva influència, cada dia més gran, fins a arribar a ésser gairebé mestressa al Río de Oro i a les Canàries.

—¿Acceptarieu que Espanya es veiés despossetda encara que sols fos d'una illa?

—El triomf de la República vol dir, hi ho repetim cada dia amb més força, la bandera republicana a Madrid, a Barcelona, a Burgos, a les Balears, al Marroc, a les Canàries... El triomf de la República vol dir que una potència democràtica, al costat de França, d'Anglaterra i dels Estats Units, collaboraria per la pau mundial.

—¿Què penseu dels Estats Units i de la seva actitud vis a vis de la República espanyola?

—Considero Roosevelt com el representant més simpàtic i potser més fort de la idea democràtica al món. Es per això que vaig saludar el seu triomf com a una victòria de la pau.

Quant a les recents trameses de material al govern legal, fou un gest simbòlic de solidaritat del poble americà que potser és el poble que més estima la llibertat.

—Es diu, s'escriu i es declara la temença que Catalunya sigui sovietitzada.

—Aquesta allegació ha de servir singularment als que la fan. Però això és fals. Es no conèixer Catalunya o voler ignorar-ho. Es no conèixer l'absència de tradicions marxistes, el caràcter autòcton dels catalans. El fet que la U. R. S. S. ens hagi aportat una preciosa ajuda moral no implica que el Govern de Moscou persegueixi un fi polític interior a Espanya. Ja ho sabem. Li estem molt agraïts d'aquest gest de solidaritat, però creiem que el nostre poble ha de seguir el seu propi destí.

—Però al vostre Govern hi ha representants del partit marxista?

—Hi ha tres ministres de la U. G. T., que no és un organisme especificament marxista, sinó un sindicat de forta influència marxista. Les eleccions del 1936 han estat fetes per la unió de tots els partits democràtics i antifeixistes. Es natural que tots participin al Govern.

—I França?

—Els catalans en tot temps, han defensat un sistema d'idees que podem qualificar de franceses. Baldwin deia que la frontera anglesa era al Rin, jo puc dir-vos que en aquest moment al front de Madrid hi ha una frontera francesa

Una realitat històrica: La Federació Espanyola

—¿I quines conseqüències penseu, senyor President, que tindrà l'actual moviment espanyol sobre la vida pròpia de Catalunya?

—Ja som en realitat una confederació; veieu l'Estat basc, el català, València...

—Les necessitats de la guerra han hagut de deixar naturalment a aquests governs molta iniciativa, però després?

—L'esdevenidor no podrà desmentir les conquistes federalistes, ja que hauran estat la base de la resistència i el factor de la victòria.

—Què enteneu precisament per República federalista?

—La federació és una realitat històrica, espanyola, que es recolza sobre la tradició i sobre la geografia. Espanya, o més ben dit les Espanyes han estat sempre el país clàssic de les llibertats individuals i de les llibertats collectives. Abans de la ingerència de les cases d'Austria i dels Borbons, Espanya era el país d'Europa on les llibertats locals havien conegut un més gran desenrotllament. Aquestes cases estrangeres aportaren amb elles una política «cesarista» que hagué de recolzar-se sobre el centralisme polític (veieu la repressió terrible del 1520 a Castella del moviment dels comuners que no eren altres que els representants d'una burgesia neixent que reclamava únicament les llibertats municipals), política cesarista que es manifestà en els excessos polítics i socials de la Inquisició. A més, no s'ha de perdre de vista aquest aspecte no religiós de la Inquisició: les víctimes —els herètics— eren sovint protestants jueus, «moriscos», però sempre com els comuners eren els representants d'un nou ordre democràtic en gestació.

—Quant temps perdut, doncs!

—Recolzant-se sobre la Inquisició i sobre les repressions com les dels comuners, les cases estrangeres feren estendre sobre les Espanyes amants de la llibertat, l'ombra d'una monarquia absoluta que, recolzada sobre els latifundistes (la feudalitat agrària) i l'alta clerecia, falsejà veritablement la història d'Espanya: si aquesta hagués pogut seguir el seu veritable destí, el seu destí espanyol, seria a hores d'ara una gran potència al Mediterrani, que, veïna de França hauria pogut ajudar d'una manera eficaç la gran democràcia que assumeix a Europa la pesada tasca de defensar la pau i l'esperit de justícia.

—¿Considereu que França i el seu esperit democràtic han tingut una influència sobre la història espanyola?

—No n'hi ha cap dubte. La revolució francesa penetrà a Espanya vers l'any 1810 i ha provocat aquesta gran lluita que constitueix l'eix històric del país: l'Espanya estrangera contra l'Espanya real, desvetllada després de quatre segles de somni feudal.

«La lluita que vivim és la fi d'aquest procés. Es per això que al costat de Franco que representa les forces obscures del passat, han anat a ajuntar-s'hi les forces del feixisme internacional que, sota una nova terminologia, no fan altra cosa que perpetuar una concepció política, social i econòmica que tan bé havia ofegat les Espanyes, i que a Europa privava l'advenir de la llibertat i de tota justícia social. El triomf de la revolució serà el triomf de la veritable història espanyola i aquest triomf consolidarà una República federal que es pot resumir en aquestes paraules: «la unitat dintre la veritat i dintre la llibertat».

LA SEGONA BURLA INDECOROSA?

Llum i ombra a París

Els primers comentaris de la Premsa francesa a les recents respostes de Berlín i Roma, no feien, en general, gens bon efecte. Gairebé tots els diaris les trobaven força bé. Fins l'òrgan socialista Le Populaire *publicava un article d'André Leroux en aquest sentit, article que, com deia l'òrgan de la C. G. T.,* Le Peuple, *hom llegia amb estupefacció.*

La tesi preponderant als diaris de París del divendres passat era que Alemanya i Itàlia acceptaven el punt de vista franco-anglès sobre la no intervenció i que no hi havia altra cosa a fer sinó continuar les negociacions. Un tal optimisme tenia tot l'aspecte d'un optimisme d'encàrrec i d'una consigna donada des de dalt.

Ha estat necessari que arribessin a França les darreres noticies sobre la infiltració germànica al Marroc perquè la Premsa francesa reaccionés amb més encert. A Le Populaire, *André Leroux mateix va voler compensar el dissabte el seu desorientat article del dia abans amb un altre de tons vius, on hi ha, una mica deixatada, aquella frase transmesa per les Agències d'informació: «Prou textos! Fets, fets!»*

* * *

Aquesta reacció francesa, de totes maneres, no ha estat tan extensa ni tan intensa com podia esperar-se. El detall més important, potser, és que diversos periòdics habitualment inspirats pel «Quai d'Orsay», coincideixen a protestar contra la intromissió alemanya a la zona marroquina.

Els periòdics de dreta, però, persisteixen en llur campanya favorable a Franco. L'Action Française, *que ha accentuat aquesta campanya, arriba a l'extrem de publicar una pretesa estadística dels voluntaris que han vingut de França per a incorporar-se a les tropes populars, els quals sumen, diu* 48.000. *Mentre que Maurras resta silenciós a la presó i Daudet guarda fa molts dies una significativa reserva sobre els esdeveniments de Catalunya i d'Espanya, els redactors del diari monàrquic, entre ells Maurice Pujó, es dediquen a ajudar, de França estant, l'acció d'Hitler i de Mussolini, sense estalviar les més baixes delacions ni les més grotesques mentides.*

Hi ha llum i hi ha ombra aquest dies a París.

* * *

L'actitud dels diaris parisencs del diumenge és millor, especialment en allò que pertoca al cas del Marroc. La majoria dels comentaristes s'adonen ara que el veritable sentit de les respostes de Berlín i Roma és obrir noves discussions sobre l'abast i el control de la intervenció i deixar les coses tal com estan, a fi de continuar, fins allí on calgui, l'ajut als rebels espanyols.

En la qüestió del Marroc hi ha qui espera una reculada o almenys una aturada per part del Reich. En la qüestió general d'Espanya, vista des del punt de mira internacional, tot segueix depenent de l'actitud de Londres.

El to dels diaris alemanys i italians és dolent. I a hores d'ara només es veu un mitjà eficaç: el d'assenyalar una data molt pròxima per a un arranjament, passada la qual, si l'arranjament no ve, les potències democràtiques adoptin una d'aquestes dues resolucions: o impedir per llur compte, amb un control sever, la tramesa de material i de contingents militars a Espanya, o donar per liquidat el compromís de no ingerència i reprendre llur llibertat d'acció.

Mentrestant circulen noticies sobre nous desembarcaments d'alemanys i italians. No direm que siguin exactes totes les noticies que parlen de desembarcament. Si ho fossin, tindriem ja 100.000 *soldats d'aquests a la Península. Però és molt més difícil de comptar els falsos voluntaris nazistes i feixistes que arriben per mar, que no pas els autèntics voluntaris populars que entren per terra. Si es passa gaires dies negociant la qüestió dels voluntaris, serà la segona burla indecorosa en la tragèdia peninsular.*

¿Caldrà que sigui Hitler qui, amb els seus cops de folla audàcia al Marroc o en altres bandes, capgiri la situació?

A. ROVIRA I VIRGILI

L'heroisme inigualable dels nostres combatents aguanta i supera la difícil prova dels assalts alemanys

L'ENEMIC HA FRACASSAT DAVANT LA CARRETERA DE LA CORUNYA

Madrid, 11. — El cronista de guerra d'«El Liberal», en la seva impressió d'ahir, diu aquests eloqüents paràgrafs:

«Hem tingut un, dos, tres dies molt difícils. Això és cert. Però avui podem dir que el perill ha estat vençut a força d'heroisme. Els facciosos han aconseguit alguns avanços, és veritat, però tot i amb els seus atacs massissos amb divisions alemanyes fresques per al combat i dotades de material modernissim, no han aconseguit els seus objectius essencials. L'enemic no ha pogut apoderar-se de la carretera de La Corunya. No han traspassat aquesta carretera. Hem estat en aquest lloc. Les nostres forces se sostenen en llurs posicions. Contraataquen en certes ocasions al preu de tots els sacrificis per tal de tallar el pas a l'enemic. Aquest ha tingut baixes enormes que ni tan sols hom pot calcular. Sí, hem cedit algun terreny per tal d'ocupar en altres punts posicions més sòlides. Podem sostenir que els feixistes i els seus aliats, els alemanys, no han aconseguit de trencar el nostre front nord-oest. Hi hem estat fins a entrada de fosc. Hem comprovat que els comandaments militars han pres una sèrie de disposicions per tal d'obtenir l'aturament definitiu de la violenta ofensiva feixista.

Precisament en el dia d'ahir l'enemic no ha operat. L'amenaça que planava damunt Madrid pel nord-oest ha estat allunyada. També ha fracassat Franco en aquest moviment envoltant iniciat amb tanta fúria per les divisions alemanyes. Hem passat moments greus, però Madrid s'ha salvat una vegada més.

ELS FACCIOSOS HAN TINGUT MOLTES BAIXES I NO HAN PRES ARAVACA

Madrid, 11. — Es coneix el text del comunicat oficial radiat ahir pels facciosos, en el qual declaraven que havien sofert moltes baixes. Això demostra el fracàs de la tàctica que empraren. Fins ara es ve actuant en camp obert, però ja les tropes governamentals compten amb fortificacions que priven tot intent d'avanç dels rebels.

La situació militar d'Aravaca és molt diferent de la que diuen les ràdios faccioses, ja que no és veritat la seva conquesta, puix que les milícies, amb el seu encertat foc, fan impossible als rebels d'acostar-se a la dita localitat.

ES LLUITA INTENSAMENT A ARAVACA

Madrid, 11. — La calma ha estat absoluta durant tot el matí d'avui a tots els sectors del front de Madrid, a excepció del sector d'Aravaca, on es lluita intensament amb foc de fuselleria i metralladores, sens dubte degut que l'enemic ha estat dedicat a evacuar la gran quantitat de baixes que se li han ocasionat en aquests darrers dies, que assoleixen una xifra elevadissima, ja que la tàctica alemanya de llançar grans masses humnes a l'atc ha fracassat ja, puix que l'exèrcit del poble resisteix meravellosament i produeix a l'enemic grans pèrdues.

La nostra aviació ha practicat serveis de reconeixement damunt les línies enemigues, i després hi ha llançat diverses bombes, les quals han causat danys.

L'artilleria ha canonejat diverses posicions i concentracions, encara que amb menys intensitat que en dies passats.

EL CONTRAATAC DE L'EXERCIT POPULAR

Madrid, 11. — Durant el matí d'avui la nostra artilleria s'ha dedicat, amb certa intensitat, a dissoldre i destorbar petites concentracions situades a la reraguarda de l'enemic.

Després les nostres forces de terra s'han dedicat a operacions d'exploració i de càstig sobre contingents que ocupaven determinades posicions al sector exterior. Aquest moviment de les forces republicanes s'ha efectuat amb èxit, fins a les primeres hores de la tarda.

L'aviació no ha pogut volar durant les hores del matí transcorregudes, a conseqüència de la poca visibilitat de l'horitzó. A primeres hores de la tarda ha tornat a sortir el sol, si bé entelat per la boira. Al sector de Guadalajara segueixen les brillants actuacions de dies passats.

Apuntàvem fa dies la importància que les emissores faccioses haguessin llançat la notícia del seu últim bombardeig nocturn sobre Madrid quan, naturalment, encara no es coneixien les conseqüències de tal agressió. Però una vegada conegut el fet del bombardeig de l'Ambaixada anglesa, les emissores diuen amb cinisme que aquella nit no volaren sobre Madrid més avions que els roigs; però de res no els servirà la maniobra i hauran de sofrir les conseqüències que poguessin derivar-se de la violació que aquesta agressió significa.

Veurem com Franco contesta l'enèrgica reclamació diplomàtica d'Anglaterra.

A mig matí d'avui no ha variat la situació de les línies. Les petites operacions que hi ha hagut han estat operacions preparatòries, les quals han donat en alguns llocs per resultat diversos retrocesos de l'enemic.

Fins que acabi el dia no podrem calcular el resultat d'aquestes operacions que han començat sota els millors auspicis per a les forces de l'exèrcit popular.

S'ESVAEIX L'ESPERANÇA DELS INSURRECTES

Madrid, 11. — En el dia d'ahir es presentaren a les nostres files del sector de Buitrago dos soldats del servei de metralladores, evadits del camp facciós, amb les pistoles de reglament i dues caretes antigàs marca Pirelli.

Aquests dos fugitius dels rengles facciosos per a ingressar al nostre exèrcit, han exposat la gran desmoralització que existeix entre els rebels.

Afirmen que el comandament facciós tem posar a primera línia les files regulars, car preveu la seva deserció.

Han manifestat que la darrera esperança que tenien els rebels era la conquista de Madrid; però davant la realitat dels fracassos que vénen patint, aquesta esperança ja s'ha esvait.

L'Estat Major de l'exèrcit lleial s'ha fet càrrec d'aquests dos nous companys.

L'EVACUACIO DE MADRID

Madrid, 11. — La Junta Delegada de Defensa de Madrid ha disposat el que segueix:

Primer. — Es declara obligatòria l'evacuació civil de Madrid a partir del dia 9 de gener.

Segon. — En queden exclosos els homes majors de vint anys i menors de quaranta-cinc.

Tercer. — Els contraventors d'aquesta disposició seran considerats facciosos i jutjats pels Tribunals Populars d'Urgència.

PER CADA SOLDAT ALEMANY UN EX-COMBATENT ANGLES

Londres, 11. — Ted Bramley (cap de la secció londinenca del Partit Comunista britànic) declarà ahir, en el curs d'un míting a Shoreditch:

«Per cada soldat alemany a Espanya nosaltres trametrem un ex-combatent anglès. Aquesta és la nostra resposta a la decisió presa pel Govern de prohibir la tramesa de voluntaris a Espanya.»

COMUNICAT OFICIAL DE GUERRA

Madrid, 11. — Comunicat oficial del ministeri de Guerra de les 9'30 de la nit:

FRONT DEL CENTRE. — Al sector de Guadarrama foc de canó i fusell sense conseqüències per la nostra part.

Al sector d'Aranjuez l'enemic hostilitzà les nostres posicions del sector d'Algodor sense conseqüències.

GUADALAJARA. — Als diversos sectors d'aquesta regió hi ha hagut poca activitat combativa. Unicament al sector nord-oest de Mirabueno-Algodor s'entesten els facciosos a iniciar atacs que són ràpidament tallats per les nostres tropes.

A Madrid s'ha combatut al primer sector en el dia d'avui, per iniciativa de les nostres forces, que han atacat molt eficaçment vers Majada Honda i Villanueva del Pardillo i han aconseguit tots els objectius proposats, malgrat de la densa boira que dificultà els nostres moviments i s'ha pres a l'enemic abundant material.

Al segon sector, mitjançant afortunats cops de mà s'han millorat les nostres posicions i s'ha castigat l'enemic que s'ha limitat a contenir els atacs i a cedir en l'ofensiva amb què ha atacat en la setmana darrera.

A la resta del front molt poca activitat, i els facciosos s'han limitat a llenguer foc de fusell, metralladora i morter, així com a algun que altre dispar d'artilleria, contestat sempre amb gran eficàcia per la nostra artilleria.

Als altres sectors sense novetat.

COMUNICAT OFICIAL DE MARINA I AIRE

València, 11. — Comunicat oficial del ministeri de Marina i Aire de les 9 de la nit:

A causa del mal temps, la nostra aviació no ha prestat cap servei als fronts de Madrid.

Una de les nostres esquadretes de Llevant bombardejà les posicions enemigues al poble de Castralvo. No obstant, la densa boira que cobria tota la regió valenciana, part de les bombes caigueren al nord de dita població i realitzaren el servei sobre les comunicacions enemigues amb Terol. Els aparells de bombardeig, així com els caces que els protegien, retornaren a les seves bases sense novetat.

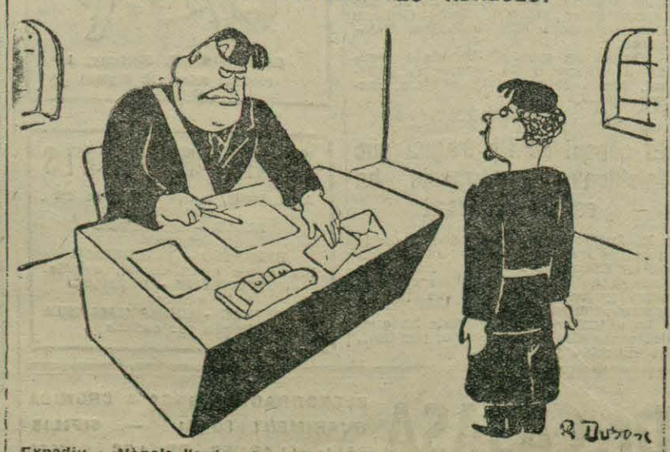
MOVIMENT TACTIC OFENSIU SOBRE LES POSICIONS ENEMIGUES

Madrid, 11. — Durant tot el matí l'exèrcit republicà ha iniciat un moviment tàctic ofensiu sobre les posicions ocupades pels facciosos amb el propòsit de descongestionar d'enemics les posicions darrerament conquistades i desarticular l'ofensiva empresa.

A la resta dels sectors de Madrid les forces lleials i enemigues han donat mostres de poca activitat. Unicament en alguns sectors hi ha llenguers hostilitzacions per ambdues parts de fusell i metralladora. La boira ha entorpit bastant els moviments de les nostres tropes. Amb tot, han aconseguit els objectius proposats, és a dir, la realització d'unes operacions tàctiques ordenades per l'alt comandament republicà per tal de descongestionar el front d'enemics.

(Passa a la pàgina 3.)

COMPTE A CANVIAR LES ADRECES!

Expedia a Nàpols l'ordre de sortida dels 10.000 nous «voluntaris» per a Espanya, i a Londres el desmentiment d'aquesta sortida
(De «L'Humanité».)

antena

Diumenge, Esquerra Republicana de Catalunya tornà a ocupar la tribuna pública en diferents indrets de la nostra terra. La paraula dels nostres homes arriba a les multituds i les ja redreçar. Temps d'activitat, el nostre Partit vol que quedi ben subratllada la presència de centenars de milers de ciutadans que saben el que volen: guanyar la guerra i salvar Catalunya.

* * *

L'acte de Tarragona ha deixat ben visible la potencialitat d'Esquerra Republicana en aquelles comarques. La multitud no capigué al local. Heu's aci la nostra força que es volia fer passar per dissolta, per inexistent. ¿No es diu que tot es fa pel poble? ¿No es diu que s'ha de fer tot atenent el poble? Doncs poble era la multitud apretada el dia 27 de desembre a Belles Arts i poble són els milers de ciutadans que diumenge couduren a escoltar la veu dels nostres homes a Tarragona i en altres indrets.

Els partits no moren per decret, ni per un titular, ni per un article de diari. Desapareixen quan no tenen ascendent entre les masses populars.

* * *

En l'acte de Sants, Oliva i Oliva parlà de l'esforç de la nostra gent a favor de l'antifeixisme. Encertadissim quan feia allusió al mal que causen els excessos a la reraguarda. Soler i Bru cantava la Pàtria amb una fe que li descobria el seu cor adolorit per les postergacions de què es fan objecte les nostres coses racials. Féu de tornaveu admirable de la consigna Companys que ell subratllà triplement: Catalunya, Catalunya i Catalunya.

* * *

Rovira i Virgili digué un discurs ple de doctrina. Es un discurs que mereix l'affichage. Amb aquella seva oratòria que captiva, va dictar en mitja hora una lliçó brillantissima de política. Rovira sempre sap demostrar com res de nou en avenços no pot rectificar la tradició liberal catalana. En parlar de nacionalisme va parlarnos de Bakunin, que s'adjuntà als txecs per a combatre contra l'opressió hongaresa.

Ha de desaparèixer l'Esquerra? es preguntava. En tant que força democràtica no, perquè... ¿Quina fórmula trobarem per a concretar demà la Revolució que ara està impulsada per tots els grups antifeixistes? Ningú —deia— no pot —sense desllialtat— crear des d'ara un règim de motllo de partit o de grup. El règim, ¿qui l'ha de determinar? El poble —afirmava— i no pas unes quantes pistoles. I com parlarà el poble? No hi ha altre remei que manllevar a la Democràcia els seus procediments discernidors. La democràcia no ha mort, Esquerra Republicana, doncs, ha de subsistir.

* * *

Martí Barrera parlà amb la seva emotiva senzillesa. Va parlar de l'obra de l'Esquerra des del Govern, obra que ara ha estat reconeguda pels elements nous entrats a la política. Va recordar que els homes de l'Esquerra ja anaren a les presons abans de la Dictadura. Esquerrista era Layret, esquerrista és Lluís Companys. Què fou el 6 d'octubre sinó un moviment d'Esquerra?

Encertat quan demanava la unió sindical, únic mitjà de guanyar la guerra.

* * *

Artemi Aiguader parlà de les dificultats de l'hora present. Demanà l'ajut del poble per a l'obra difícil que es porta a cap. Va parlar de la bandera catalana que ahir feia flamejar Macià i avui l'enarbora Companys.

Fe en els destins de Catalunya! demanava el conseller de Seguretat Interior.

* * *

Tomàs i Piera clogué l'acte. Poques paraules, però bones. Digué que els petits burgesos de l'Esquerra ho han donat tot pel moviment, mentre d'altres se n'han aprofitat. ¿No mereixen, doncs, respecte els militants d'Esquerra, menestrals i petits burgesos?

Què fa l'Esquerra? Trencar el llast que li privava el caminar. Ja s'ha acabat el periode de la timidesa. L'Esquerra —acabà— existeix i existeix més forta que mai.

A Ceuta hi ha ancorats deu submarins alemanys

París, 11. — El «Paris-Soir» publica aquesta tarda una informació en la qual dóna compte que durant el dia d'ahir tres unitats navals franceses evolucionaren per la costa atlàntica del Marroc espanyol, davant de Larraix, i que a Ceuta pogueren veure deu submarins alemanys estacionats.

LES COMARQUES

Míting agrícola a Roses de Llobregat

Parlaments de Lluís Ardiaca i Josep Calvet

El diumenge tingué lloc a Roses del Llobregat l'acte d'afirmació sindical agrícola organitzat per la Comarcal de la Unió de Rabassaires de Catalunya del Baix Llobregat.

Presidí l'acte Josep Beltran, el qual, després de breus paraules de salutació a l'auditori que emplenava de gom a gom la sala d'actes del Centre d'Esquerres, cedí la paraula a Pau Baqués, secretari del Consell de la Unió de Rabassaires. Aquest es referí als problemes d'ordre social que els conreadors de la comarca tenien plantejats en els moments actuals.

Parlaren després Cristòfor Rebull, delegat de la Unió de Rabassaires dins la Junta de Seguretat Interior; Ramon Mas, de la Secció de Propaganda de la U.R., i Lluís Ardiaca, director general d'Agricultura, que remarcà que la tònica de tots els actes de la pagesia catalana celebrats a Catalunya d'ençà del 19 de juliol, ha estat la responsabilitat. Féu referència a l'importantíssim Decret de la Generalitat, promulgat la setmana anterior, que anulla els contractes de conreu i obliga els actuals conreadors al pagament de la contribució territorial, i indicà que aquesta és una prova del sentit de responsabilitat de la pagesia catalana, la qual, en aquest moments difícils de l'economia del nostre país, s'apressa a carregar sobre seu la responsabilitat d'assegurar a la Generalitat la percepció de la contribució. Seguidament parlà del problema de les col·lectivitzacions i féu remarcar que el problema s'havia plantejat especialment als indrets on existia una massa de jornalers agrícoles, circumstància que ha de fer veure a tothom que els jornalers agrícoles també volen que la revolució signifiqui per a ells una emancipació positiva. Es referí al projecte de redistribució de terres que s'està elaborant a la Conselleria d'Agricultura i després d'afirmar que en aquests moments no es pot consentir que quedi un sol jornaler en l'agricultura, indicà que els conreadors han d'estar disposats a cedir llur terra sobrant a favor d'aquells que no en tenen o en tenen poca.

El company Ardiaca entrà a tractar immediatament dels problemes econòmics propis de la comarca del Baix Llobregat. Indicà que no podia acceptar-se el criteri de certs sectors comercials que sota l'excusa de la col·lectivització volen interposar-se entre els productors i els consumidors encarint el cost dels productes i pertorbant llur circulació i anuncià que totes les organitzacions sindicals agrícoles de Catalunya, sense excepció, estan decidides a acabar amb aquest estat de coses. Parlà del nou tractat comercial que s'ha de signar aquesta setmana entre Espanya i França, i afirmà que la Conselleria d'Agricultura està fent actives gestions perquè els interessos de l'exportació agrícola catalana no quedin sacrificats com ho eren sempre abans. Es referí finalment a la necessitat que els productors organitzats siguin dignes de la confiança que en ells ha posat la Generalitat, procurant que llurs exportacions responguin a les exigències de lleialtat i de presentació acurada que serà la garantia del triomf definitiu dels nostres productes sobre els mercats mundials.

Clogué l'acte el conseller d'Agricultura i president de la Unió de Rabassaires, Josep Calvet. Afirmà que en la Conselleria d'Agricultura no es fa altra cosa que el que demanen els conreadors, del qual ell es considera un simple servidor. Indica que en el seu càrrec segueix les directrius traçades per la Unió de Rabassaires en el seu Congrés del mes de maig del 1936, en el qual es declarava que la terra no podia ésser mai de propietat individual, sinó que havia de pertànyer a la col·lectivitat. Encoratjà els conreadors a treballar amb tota intensitat pel triomf de la causa antifeixista i a collaborar a la tasca que, en matèria agrícola realitza el Consell de la Generalitat.

MORINIGO
4, Claris, 4
CAMISA RUSSA a 25 pessetes

REUS

La Conselleria de Mercats ha penyorat amb 75 pessetes la venedora Maria Molé Martí per vendre ous a preu superior al de taxa. A més li fou decomissada la mercaderia i lliurada al Casal del Refugiat.

— La Conselleria de Proveïments ha donat les pertinents ordres per impedir l'ocultació de blat i farina.

— Diumenge s'efectuaren eleccions al Foment N. R. per tal de designar els companys que han d'ocupar els organismes dirigents d'aquesta Entitat.

— Diumenge passat tingué lloc al Teatre Fortuny l'anunciat míting del P. O. U. M. al qual assistí nombrosíssima concurrència.

En acabar aquest acte s'efectuà el descobriment de la làpida que dóna el nom de Joaquim Maurín al Raval fins ara anomenat de Sant Pere.

— Tots els ciutadans que hostatgin a les seves llars infants refugiats com també les famílies de Reus que vulguin obtenir roba i joguines per als seus nens i nenes que ho necessitin, cal que cursin el seu allistament a les entitats organitzades de la setmana de l'infant.

Les activitats de la policia

Cabals ingressats a la Tresoreria de la Generalitat

Una altra vegada els agents del Cos d'Inspecció i Vigilància, sota les ordres i control del cap superior de Serveis, han fet lliurament a la Tresoreria de la Generalitat dels següents valors i objectes: 887.999'95 pessetes en títols de l'Estat i d'empreses particulars; 1'350 quilos or; pedreria fina per valor de 9.000 pessetes; 95'400 quilos de plata; 190 quilos de metall de diversos aliatges.

També ha estat lliurada al Museu Nacional de Catalunya una imatge d'estil barroc de començaments del segle divuitè i cinc pintures valuoses. Tot això esmentat ha estat recollit en domicilis abandonats per elements facciosos.

AGULLANA

Míting d'Esquerra Republicana

Organitzat pel Centre d'Esquerra R. de Catalunya d'Agullana tingué lloc un míting d'afirmació dels principis del partit. A la sala d'actes de la Concòrdia, tingué lloc l'acte que desvetllà gran expectació. S'apilegaren de 1.500 a 2.000 persones.

Els oradors foren Jaume Tamborero, Emiliana de Riu i Marian Hurtado. Els temes principals foren la necessitat d'un ordre revolucionari. Acatament a la disciplina del Govern de la Generalitat. Necessitat de l'acció conjunta. Desaparició dels Comitès i Juntes d'estar per casa que encara resten. Organització de la reraguarda. Tenir present que per damunt de tot ha d'estar i està, Catalunya.

Els mateixos oradors i a més, el company Artur Quintana, celebraren un altre míting a Terrades, organitzat per la «Unió Terradenca», poble petit. Assistiren unes 500 persones, moltes d'elles de pobles de la rodalia. Es parlà dels mateixos temes.

Hi hagué gran interès a tot arreu. La gent entusiasmada. Es demanà la celebració de nous actes. Properament es celebraran a La Junquera, Darnius, Camprodon i Figueres.

DIABETICS
per la vostra salut compreu els aliments garantits de la
CASA SORRIBAS
Lluria, 62 (entre Consell de Cent i Aragó)
Salmeron, 222
Manso, 72 (davant de Mercat)
Aliments especials per a delicats de l'aparell digestiu, infància, etc.

FONTS DE SACALM

S'ha celebrat a la vila de Fonts de Sacalm, la festa altament simpàtica i altruista de repartir joguines entre els 180 infants de les famílies refugiades. A l'acte, organitzat amb gran brillantor per Jaume Guillem, hi assistiren les autoritats locals i representacions de les sindicals obreres.

APROFITEU L'OCASIO!
ELS EMPLEATS DE
El Barato
AMB MOTIU DEL BALANÇ, TENEN EL PROPOSIT DE
REALITZAR ARTICLES
ENCARA QUE SIGUI PERDENT DINERS
A MES A MES: ACTUALMENT, GRANS
REBAIXES
en LLANERIES — PANYOS — PANES — FRANEL-LES — FANTASIES — PANYETS — GENERES DE PUNT — TAPISSERIES — EDREDONS — MANTES — CATIFES CONFECCIONS DE TEMPORADA —,shrdlucmfyèpcmfèypm
CONFECCIONS DE TEMPORADA
AMB GRANS DESCOMPTES
CALÇATS AMB REBAIXES

LA JUSTICIA POPULAR

MIL PESSETES DE MULTA A UN EX-REGIDOR

Davant el Tribunal Popular núm. 3 es veié la causa instruïda contra Enric Manero Celma acusat d'haver proferit paraules contra el règim en una conversa telefònica.

La pena imposada fou de mil pessetes de multa.

S'HA AMPLIAT EL COMITE D'INSPECCIO DE TRIBUNALS

En rebre els periodistes el president de l'Audiència els va manifestar que el Comitè d'Inspecció de Tribunals i Jutjats s'havia ampliat amb representants de la C. N. T., U. G. T. i E. R. C.

Els nomenats són respectivament Josep Batlle, Josep Verdú i Joan Fernàndez.

MORINIGO
4, Claris, 4
CAÇADORES «STETFELD»

MILICIES

CRIDA A UNS OFICIALS

Els oficials de complement del Cos Jurídic Militar, Cèsar Canut i Vidal i Salvador Soler i Serra, han de presentar-se d'11 a 13 a l'Auditoria de Guerra d'aquesta plaça; cas de no efectuar la seva presentació durant el present mes, incorreran en la responsabilitat a què hi hagi lloc.

MAS & ROCA
CAMISERS
Gran assortit en articles d'hivern, sueters i vestits de llana
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA 16

EL TREBALL

*

La compra de pells i cuirs

Hom fa avinent a totes les persones que per compte d'altre es dediquin a la compra de pells i cuirs en brut als cornissers i d'altres productors d'aquestes, que comuniquin a la Comissaria de la Pell, Av. del 14 d'Abril, 407, l'empresa per la qual compren, regió en què actuen, condicions en què treballen i altres condicions que creguin convenients.

CONVOCATORIES

— El Sindicat d'Obrers Vaquers de Catalunya U.G.T., Diputació, 277, convoca tots els seus afiliats a l'assemblea extraordinària que tindrà lloc avui, dimarts, a les deu del matí, a l'estatge social.

GASTON LEVAL PARLA DEL PROGRAMA DE LA C. N. T.

Gaston Leval, destacat militant de la C. N. T. va donar diumenge al matí, al Cinema Coliseum, una conferència sobre «El nostre programa de reconstrucció».

Entre altres coses d'interès actual, Leval va referir-se a la crisi que actualment travessa el món, des del punt de vista econòmic; glossà el concepte federalista i es declarà partidari de la federació d'indústries, i fixà l'actitud dels anarquistes davant l'existència de l'Estat. Parlant dels partits polítics digué que dintre del concert econòmic tots podien coincidir.

Cinc ferits

MASSES ARMES A LA RERAGUARDA I MASSA VELOCITATS EN ELS AUTOMOBILS

S'ha donat compte al Jutjat de guàrdia que, a Gramenet, se li disparà la pistola a Esteve Ventura Parés i resultà amb lesions greus.

En un accident d'automòbil, ocorregut al carrer de Francesc Layret a causa d'un fals viratge, han resultat ferits Josep Benages, Andreu Bonell, Ramon Vives i Tomàs Segarra.

Tots han estat assistits al dispensari del carrer del Rosal.

Les denúncies a l'Auditoria de Guerra

L'Auditoria de Guerra de la Quarta Divisió no farà cas de cap denúncia sobre la comissió d'actes punibles que no sigui presentada a les seves oficines o en escrit adreçat a la mateixa Dependència, sempre que vagi avalat amb la signatura i domicili del denunciant.

Els presumptes inútils

El proper divendres, dia 15, a l'Hospital Militar seran reconeguts tots aquells presumptes inútils que encara no ho haguessin estat de les lleves 1932 al 1936 inclusiu dels districtes I, III, V, VII, IV de Barcelona-ciutat i els corresponents als partits judicials de Vic, Granollers, Arenys de Mar i Mataró, a més dels que pertanyen a Hospitalet, i es fa avinent que tots els que no es presentin a aquesta darrera crida seran declarats útils.

No són desafectes al règim, sinó ferms antifeixistes

Avalada amb segells i signatures de la Joventut d'Esquerra Republicana i de la Unió d'Agricultors de Pi de Llopregat (abans Sant Joan Despí), hem rebut una lletra en la qual es diu que en una llista de detinguts com a desafectes al règim, facilitada per la Comandància General d'Ordre Públic i que ha estat publicada a la Premsa, hi figuren els noms de tres companys que han estat sempre al costat de la causa del poble i no han defugit en cap moment la responsabilitat ni el perill.

Aquests companys són Joan Codorniu Cardona, Magí Carbonell Valls i Joan Gres Casas, el primer dels quals es secretari de la Joventut d'Esquerra Republicana.

Els signants de la carta ens demanen que fem públic aquest aclariment. Resten atesos.

HI HA DEU O VINT MIL MALFACTORS ARMATS FINS A LES DENTS QUE CAMPEN LLIUREMENT

Es un problema d'ordre públic al qual han de contribuir tots els antifeixistes, digué ahir el comissari general

En resposta a determinats conceptes publicats per un diari del matí, el comissari general d'Ordre Públic, company Rodriguez, va facilitar als periodistes que fan informació a aquell Centre oficial la següent nota:

«Hi ha un diari que es molesta si jo faig declaracions i també es molesta si no en faig. Potser si que té raó, que jo no he de dir res més, per haver-ho dit ja tot. Ara és la Premsa, són les organitzacions obreres, els grups i els Partits antifeixistes i el poble tot, els que cal que parlin i diguin si cal endegar seriosament i conseqüentment l'ordre revolucionari encetat el dia 19 de juliol.

Jo ara callaré uns dies. Vull dedicar-me a mirar unes llistes d'individus la vida dels quals es veia turmentada per la policia, per la Guàrdia Urbana, pels Mossos d'Esquadra i pels Carrabiners. Es tracta de deu o vint mil malfactors, la majoria dels quals avui es troben armats fins a les dents i que se sap que no són al front. On són? Què fan? Saber això i vigilar l'organització militant dels dretistes, m'ocuparà alguns dies.

I si se'm barra el pas, si el poble treballador no hi diu i no hi posa el seu, per tal de normalitzar, ben aviat i ràpidament les coses que ens molesten i que ens poden afegar a tots, jo me n'aniré d'ací convençut de no haver dit ni d'haver fet res que perjudiqui ni deshonori la classe treballadora, a la qual em dec.

Com tothom ja sap, no és un problema de C. N. T. i U. G. T.; és un problema de Govern i d'ordre públic amb el consegüent ajut de la classe treballadora i dels homes antifeixistes de tot cor».

PER ALS DENUNCIANTS ANONIMS

Una expressiva nota del comissari general d'Ordre Públic:

«Diàriament es presenten al comissari general d'Ordre Públic gran quantitat de denúncies anònimes. El fet de presentar una denúncia anònima és un acte d'irresponsabilitat que ja no es pot consentir pel que té de covardia i d'esperit tèrbol. La gran majoria de les denúncies anònimes poden ésser venjances personals per qüestions particulars, que volen ésser aprofitades per gent que no estan pas al costat de la revolució.

Ha arribat el moment d'acabar amb aquestes denúncies. Des d'ara tots els qui presentin una denúncia hauran de responsabilitzar-la amb la seva identificació demostrant la seva personalitat i garantint la veritat de la denúncia.

Una de les altres mesures que cal prendre és extremar la vigilància a les comarques, carreteres, etc. Mitjançant una estreta vigilància a les comarques hom podria evitar moltes evasions de capitals, de joies, valors i metalls preciosos.

Hi ha molts elements que emprant el nom de determinades organitzacions s'aprofiten per a portar fora de les nostres fronteres diners i valors que legalment no poden ésser traslladats a l'estranger. Per mitjà d'una major vigilància dels cossos armats del Govern i de les organitzacions obreres hom pot destruir tals intents d'exportació a l'altra banda de la frontera.

A més a més cal que tothom treballi per tal d'establir l'ordre revolucionari a la reraguarda.

El poder públic d'avui és el poder públic del poble. Cal defensar-lo i ajudar-lo, car la seva tasca és a profit de tots els treballadors. Defensar i ajudar l'ordre públic és defensar els propis treballadors, deure ineludible dels veritables antifeixistes.

Avui cal, doncs, prestar un ajut entusiasta i veritable als encarregats de vetllar per l'ordre públic, que és l'ordre revolucionari i l'ordre de la classe treballadora.

LES ACTIVITATS DEL COMISSARI GENERAL D'ORDRE PUBLIC

El Diumenge, el comissari general d'Ordre Públic visità la ciutat de Girona per tal de veure el funcionament dels serveis d'ordre públic de la dita capital.

Fou rebut pels comissaris Amadeu Oliva d'O. P. i Martí Jordi Frigola, de la Generalitat, amb els quals conferencià bona estona.

Després, acompanyat del comissari Amadeu Oliva i del cap de la Policia, J. J. Gómez i Serrano, visità Figueres i Castelló d'Empúries.

El comissari general d'Ordre Públic tornà a Barcelona molt ben impressionat de totes les visites, car pogué comprovar personalment que totes les forces estan identificades amb l'actuació del Consell de la Generalitat.

En un dia pròxim el company Rodríguez Sales es proposa visitar Lleida, de la mateixa manera que dies enrera visità Tarragona.

Clínica Mental
(Torre de Campderà)
A LLORET DE MAR (GIRONA)
TELEFON 10
Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i toxicòmans d'ambdós sexes
Metge Director Resident
Doctor Bernat Carreras
Visita a Barcelona: els dijous

Un magatzem de queviures per a un home sol

Assabentades les Patrulles de Control de la Secció 2.a. per confidències rebudes, que en un pis del número 7 del carrer de Rogent, domicili de Marian Garreta, hi havia amagada una gran quantitat de queviures, hi practicaren un escorcoll. El resultat fou l'ocupació d'una important quantitat de productes alimentosos que han estat lliurats a diversos establiments d'Assistència Social de la ciutat.

Feixistes detinguts

Han ingressat als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic, a disposició del cap superior de Serveis, considerats afectes als facciosos, els detinguts següents: Vicenç Llopart Lladó, Joan Montaner López, Jesús Comes Carafi, Pere Bosch Serra, Salvador Soler Estrada, Jesús Guillem Camps Loriz i Miquel Rañera Casademunt.

També ha estat detinguda i posada a disposició del comissari general, Maria Mercedes Casa Meza, menor d'edat.

El cònsol de Nicaragua que falsificava passaports ha estat processat

El Jutjat núm. 3 encarregat de la tramitació del sumari contra el cònsol de Nicaragua i cinc individus més acusats de cometre falsetats en passaports, ha dictat aute de processament contra tots ells.

La detenció dels processats ha quedat sense efecte i gaudeixen, per tant, de llibertat provisional.

MORINIGO
4, Claris, 4
SASTRERIA A MIDA

CONFERENCIES

— Al Sindicat Unic de la Distribució (abans Mercantil) avui, dimarts, a les 7'30 del vespre, tindrà lloc la tercera conferència del cicle organitzat per aquest Sindicat, que anirà a càrrec de Joaquim Cortés, el qual dissertarà sobre «Los Sindicatos frente el problema de la reconstrucción econòmica».

En llibertat

Ha estat decretada la llibertat de Joan Contel Sorolla, detingut com a desafecte al règim, per haver-se comprovat plenament que es tracta d'un company antifeixista.

Les targes de conducció

El Consell de Transports de Catalunya, adverteix a tots els que han presentat sol·licituds per a obtenir la nova targa de conducció que aquestes no seran repartides fins dijous, dia 15.

El Cupó del cec

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 11, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes el 242, i amb 3 pessetes el 42, 142, 342, 442, 542, 642, 742, 842 i 942.

Nou Grup del S. R. I.

Ha quedat constituït el Grup Mallorca del S. R. I. (Districte IV) al Passeig Pi i Margall, 64, pral.

BANYS SOLÉ
TELEFON 73286
PREUS REDUITS
Salmerón, 15 :: :: Riera Miquel, 40

VENDA I CLINICA D'ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - T. 13651
RADIOS VOLGA
1937
LA MILLOR I MES PERFECTA DE FABRICACIO NACIONAL :: Demaneu una demostració a
RADIO VOLGA
CORTS, 501
ENTRESOL
(cantonada Borrell)
Revenedors, consulteu preus
FARRE PIJUAN
METGE ESPECIALISTA
PELL - URINARIES
DEFECTES SEXUALS
RAMBLA DE CANALETES, 11, 1.er
de 12 a 1 i de 4 a 8
ESTUFES

Radiadors, etc.
LLUMS SUPLETORIS
Fogons, Cuines a PETROLI, BENZINA, GAS
Recanvis i Reparacions
CASA PHOEBUS
Carrer Muntaner, 110
FOGONS :: ESTUFES
REPARACIONS I PETROLI

CASA VIKING, Fortuny, 1
(tocant solar «El Siglo»)
FRONTO NOVETATS
Avui, tarda, a dos quarts de cinc, a cistella:
AZCUE - BERRONDO
contra
BERSASCO - LIZARRIBAR
Nit, a un quart d'onze, a pala:
QUINTANA IV - UNAMUNO
contra
SOLOZABAL - CHIQ.º GALLARTA
Detalls per cartells
Dr. CASASA
BLENORRAGIA AGUDA I CRONICA
GUARIMENT TOTAL — SIFILIS, PELL, LLAGUES DE LES CAMES
Tallers, 29, entresol. D'11 a 1 i de 5 a 8 PREUS ECONOMICS
TRENCATS
recomaneu els aparells de
ORTOPEDIA TEIXIDO
per ésser els més perfectes, pràctics i econòmics
BRAGUERS, FAIXES I MITGES DE GOMA
ARIBAU NUM. 5 :: TELEF. NUM. 33882
(tocant Plaça Universitat)
LA TRENCADURA (Hèrnia)
GUARIDA per 50 PESSETES
mitjançant el nou EMBENATGE PERFECT. Còmode, sense acer ni pilotes perjudicials; s'emmotlla al cos com un guant; evita l'extrangulació de l'hèrnia i la guareix radicalment; sense rival en el món. CASA PALAU, fundada el 1884 CARRER AMPLE, NUM. 14

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

SETMANA DE L'11 AL 17 DE GENER

ACTUALITATS
La costa brava.
Parque Zoológico.
Ceylán.
Agricultura.

ALIANÇA (P. N.)
El agente especial.
Los muertos andan.
El expreso de seda.
Dibuixos.

AMERICA i FOC NOU
Búsqueme una novia.
Otra primavera.
Doy mi amor.
Dibuixos.

ARENES
Secreto de Charlie Chan.
Lo quiso el destino.
Magia de la música.
MADRID, TUMBA DEL FASCISMO.

ARNAU, FLORIDA i BROADWAY
Monte atronador, per George O'Brien.
La lotería del amor.
Lo quiso el destino.
Dibuixos.

ASTORIA i MARYLAND
El àngel de las tinieblas, per Frederich March.
Dibuixos.
Reportatge.

ATLANTIC i SAVOY
Indios pilugas.
Regatas en el desierto.
Còmica.
Negrito Sambo.
Instantàneas.

BOHEME i TALIA
El hombre de los brillantes.
Bateleros del Volga.
La familia Dressel.

BOSC i PRINCIPAL
Adiós al pasado.
La amenaza pública.
Sangre en la nieve.
Còmica.
Dibuixos.

BARCELONA
La reina del barrio.
65 noches en Hollywood.
Otra primavera.
Dibuixos.

CAPITOL
Los buitres del presidio.
El ocaso del poder.
Musical.
Dibuixos

CATALUNYA
Los héroes del barrio.
Pànico en el aire.
Còmica.

CINEMAR
Fugitivos de la isla del diablo, per Victor Jory.
El valor se impone.
Misión secreta.

COLISEUM
La última avanzada.
Revista.
Papeye esquiador.
Musical.

COMTAL
Catalina, per Francesca Gaal.
El rayo mortífero.
Enemigos íntimos.
Còmica.

EDEN
El secreto de Charlie Chan.
La reina del barrio.
Hay hombres con suerte.
Dibuixos.
Pesca de altura.

ESPLAI i MAJESTIC
Brindemos por el amor.
Un millón de gracias.
Monte atronador.

ESPLENDID
Contra el imperio del crimen, per James Cagney.
Horror en el cuarto negro.
del chismo.
En alas de la muerte.

EXCELSIOR
Escàndalo estudiantil.
Jaque al rey.
La vida en broma.
Dibuixos.

FANTASIO
De mujer a mujer.
Revista.
Reportatge.

FOMENT MARTINENC
El agente especial.
Los muertos andan.
Còmica.
Dibuixos.

FEMINA
Un par de gitanos, per Stan Laurel i Oliver Hardy.
Còmica.
Dibuixos.

FREGOLI i TRIANON
El secreto de Charlie Chan.
Piernas de seda.
En el viejo Kentucky

GOYA
Una chica de provincias.
Justicia divina.
El abuelo de la criatura.
Expedició antifeixista a les Balears.

IRIS PARK
Claro de luna en el río.
Crimen y castigo.
Carnaval de la vida.

KURSAAL i AVINGUDA
pescadores.
Su primera escapada.
Còmica.
antifeixista a les Balears.
la costa brava catalana.

METROPOL
A través de la tormenta.
Charlie Chan en el circo.
Desfile de pelirrojas.

MIRIA
Su primer hijo.
La mina fantàstica.
Smitch se impone.
Dibuixos.

MISTRAL
El secreto de vivir, per Cary Cooper.
El gran final.
Sangre en la nieve.

MUNDIAL
Shangai.
La huella del pasado.
Nevada.
Còmica.
Dibuixos.

NOVA-YORK
Sueño de juventud.
La danza de los ricos.
El rayo mortífero.
TOMA DE SIETAMO

ODEON (S. A.)
El agente especial.
Los muertos andan.
La mujer triunfa.
Dibuixos.

PARIS I VOLGA
Sombrero de copa, per Ginger Rogers i Fred Astaire.
Brigada secreta.
La màscara de carne.

PATHE PALACE
Soldado profesional, per Victor Mc Lagen.
No dejes la puerta abierta.
En el viejo Kentucky
Dibuixos.

CINEMA
Sobre el Amazonas.
Metrópolis oriental.
Alegres gusanos.
La magia del deporte.
Políticos juguetones.
La isla del espanto.

SMART
Incomparable Ivonne.
El don de la labia.
El hijo del cuatrero.
Còmica.

SELECT
El baile del Savoy.
Los claveles.
El lirio dorado.
Enterrament de Durruti.

TETUAN i NURIA
Catalina, per Francesca Gaal.
Valor y lealtad.
Noche de tormenta.
Dibuixos.

TRIOMF i MARINA
Desfile de pelirrojas.
Brindemos por el amor.
El es inocente.

URQUINAONA
El fantasma va al Oeste.
Dibuixos color.
Reportatge.
ATRACCIONS.

VICTORIA
Los claveles.
Alas en la noche.
Dejada en prenda.
TOMA DE SIETAMO.

WALKIRIA
El monstruo en aceoho.
Viva el amor.
El rey del Plata.
Còmica.
Dibuixos.

XILE CINEMA
El rayo lento.
El hijo del regimiento.
El retorno de Raffles.

CANODROM-PARK
SOL DE BAIX
CONTROL OBRER
Avui, a les quatre de la tarda
Grans curses de llebrers
Tramvies: Línies 7 i 15 :: Autobusos: Lletra E
Frontó "Nuevo Mundo"
CADA DIA GRANS PARTITS A MA I RAQUETA
Vegeu detalls per cartells
FRONTO TXIKI - ALAI
Avui, tarda, a les quatre:
ANTONIA - BENE
contra
ARRATE I - GLORIA
Segon partit
MATILDE - AURORA
contra
SAGRARIO - AURORA
Detalls per cartells
L'eficàcia de l'anunci te relació directa amb la difusió del diari
Kennel de Sarrià
AVUI, A LES QUATRE DE LA TARDA, I TOTS ELS DIES
Grans curses de llebrers
Frontó Principal Palace
CADA DIA GRANS PARTITS DE PILOTA BASCA AMB CISTELLA PUNTA
VEGEU CARTELLS

Entre notes i contranotes, Europa va a la catàstrofe

Covardia i papers enfront l'acció provocadora del feixisme

Anglaterra contesta les notes de la U. R. S. S. i de les potències feixistes

El Govern britànic afirma no voler prescindir del Comitè de Londres i sí, tan sols accelerar llurs treballs

Londres, 10. — Les noves instruccions enviades pel Govern anglès als seus representants de París, Roma, Berlín, Lisboa i Moscou, diuen:

Examinades les respostes que el Govern de S. M. ha rebut a la seva comunicació del dia 24 de desembre dels Governs alemany, italià, portuguès i rus, té la satisfacció de notar que existeix, en principi, un acord general entre les potències principalment interessades perquè siguin immediatament preses mesures per a evitar l'entrada de voluntaris estrangers a Espanya.

Certes respostes indiquen, a més, que alguns Governs haurien ja disposat determinades mesures en l'ordre interior per a evitar la sortida de voluntaris.

Ara resta estipulat que aquestes mesures haurien d'ésser preses simultàniament per tots els Governs participants que el conjunt del problema en les formes d'ingerència directa a Espanya s'ha d'estudiar igualment sense tardar i que cal establir un sistema efectiu de control.

Pel que fa a l'establiment d'un sistema de control, els Governs saben que el Comitè de no intervenció elaborà un projecte detallat de control dels ports espanyols i de les fronteres terrestres d'Espanya. Al Govern de S. M. li sembla que aquest projecte pot fer-se extensiu sense dificultat fins a cobrir l'entrada a Espanya per mar i per terra dels voluntaris i el personal militar, així com del material de guerra. Aquesta extensió podria fer més acceptable el projecte per les dues parts espanyoles, per tal com ara el projecte és limitat.

Finalment, el Govern britànic afirma que no tenia el desig ni la intenció d'impedir els treballs del Comitè de no intervenció, ans al contrari, facilitar i accelerar aquests treballs, per la qual cosa demana als Governs que contestin de la manera més ràpida possible.

LA NOTA DE PORTUGAL ES DESTACA PEL SEU CONFUSIONISME

Lisboa, 10. — El Govern ha publicat una nota en resposta al projecte de mediació franco-britànica. En aquesta es declara acceptar en principi les restriccions legals que puguin privar l'enrolament de voluntaris, però es fa remarcar que cal no considerar la qüestió separant-la de les altres formes d'ingerència.

La nota fa remarcar que per a solucionar els problemes que planteja la guerra civil espanyola existeix ja el Comitè de Londres, i que la iniciativa franco-anglesa podria afeblir-lo.

Finalment la nota manté íntegrament les reserves que es feien en la nota del 21 d'agost passat, precisant la posició de Portugal davant els fets d'Espanya.

FRANÇA I LA PENETRACIO NAZI AL MARROC

París, 10. — El cònsol de França a Tetuan, senyor Serres, ha fet una gestió prop del coronel Beigbader, alt comissari espanyol a Tetuan, referent a la penetració alemanya a la zona espanyola del Marroc.

La gestió del cònsol era feta a indicacions del general Noguès, resident general de França a la zona del Marroc.

¿«VOLUNTARIS» JAPONESOS A ESPANYA?

Gibraltar, 10. — Segons informacions dignes de fe, tres mil «voluntaris» japonesos arribaran aviat a Cadiz i a Jerez. Aquests «voluntaris» seran tramesos immediatament al front de Madrid on lluitaran al costat dels 10.000 italians que desembarcaren fa poc a Cadiz i que en aquests moments sembla que són a Sevilla.

Per altra banda, hom sap que a Cadiz i a Jerez han estat desembarcades nombroses caixes que contenen peces d'avió. Hom pot assegurar que els aparells en qüestió ja estan muntats. Hom té la seguretat que procedeixen de fàbriques italianes.

ANGLATERRA FARA UNA NOVA GESTIO PROP DEL REICH

Berlín, 10. — L'ambaixador d'Anglaterra ha rebut instruccions de Londres perquè demà faci una nova gestió prop del Govern de Berlín referent a la no intervenció en els afers d'Espanya.

ES UN DELICTE PER A TOT SUBDIT BRITANIC ALLISTAR-SE A UN DELS DOS BANDOLS EN GUERRA

Londres, 11.—El Foreign Office ha publicat el comunicat següent:

«Algunes informacions que arribaren al Govern de S. M. han revelat els esforços fets a Anglaterra per a reclutar homes que s'enrolen en un dels dos exércits que lluiten a Espanya. El Govern de S. M. vol cridar l'atenció sobre el fet que les clàusules de l'acta d'enrolament per a l'estranger, la «Foreign enlistment act of 1878» i en particular els articles quart i cinquè, s'apliquen a l'actual conflicte espanyol.

Es un delicte, doncs, per a tot súbdit britànic, acceptar o comprometre's a acceptar el comandament o enrolament en els serveis militars, navals o aeris en una de les parts de l'actual conflicte, o per tota persona que a Anglaterra inviti una altra a acceptar o comprometre's a acceptar aquest comandament o enrolament.

Es igualment un delicte per a tot súbdit britànic sortir i intentar sortir del Regne Unit amb la intenció d'acceptar el comandament o enrolament i per tota persona que inciti una altra a fer-ho. La contravenció a les clàusules es castigarà amb dos anys de presó o multa i presó.»

MENTRE EL GOVERN BRITANIC VIGILA... AL MARROC ESPANYOL DESEMBARQUEN TROPES ALEMANYES, MATERIAL DE GUERRA I ENGINYERS DE MINES

Londres, 11. — El Govern britànic segueix amb gran atenció la situació creada en la zona espanyola del Marroc. Aquestes són les úniques impressions que es faciliten en els cercles oficials, on es declara tenir «noticia de certes activitats alemanyes, principalment a la regió de Ceuta».

Els informes dels agents consolars assenyalen l'arribada «d'un gran nombre» d'alemanys, la major part dels quals són enginyers de mines. En canvi s'assenyala que no són ni confirmades ni desmentides les notícies d'un recent desembarcament de tropes alemanyes al Marroc espanyol.

Als esmentats cercles es recorda que l'article 7 de la declaració franco-espanyola del 1904 prohibeix als signants «demanar l'assistència de potències estrangeres».

Allò que sí és veritat és que el Foreign Office està en continu contacte amb el Govern francès a fi de preveure totes les possibles conseqüències que segurament reportarà l'actual situació.

LA TACTICA NAZI SERA OPOSAR FRANÇA A ANGLATERRA EN LA QÜESTIO ESPANYOLA

Berlín, 11. — El memorándum que l'ambaixador d'Anglaterra lliurarà avui al ministre d'Afers estrangers, senyor Von Neurath, sembla que permetrà als cercles polítics alemanys l'ocasió d'oposar França a Anglaterra en la política a seguir per ambdues potències en els afers d'Espanya.

Aquesta és almenys la intenció dels dirigents nazis. S'insisteix a Berlín sobre la pretesa responsabilitat de França, i a tal fi recorren els dirigents nazis als propis periòdics de dreta francesos que, en llurs atacs contra el Govern Blum, han donat els millors arguments als nazis alemanys en llurs maniobres contra la seguretat i el prestigi de França.

La premsa d'anit comenta amb rara unanimitat la xifra citada per «L'Echo de Paris» que afirma que hi ha a Espanya 47.000 francesos que lluiten en les Brigades Internacionals. Els nazis es basen en dades d'aquesta naturalesa per a declarar que França no té dret a plantejar preguntes a ningú, i molt menys a Alemanya, en la qüestió dels voluntaris.

Es considera a Berlín que a França una llei anàloga a l'anglesa, prohibint la tramesa de voluntaris, seria insuficient. La sola mesura eficaç seria el tancament i control de la frontera franco-espanyola.

A Berlín, doncs, es declara estar disposats a rebre amb gust la nota anglesa a condició que França i els altres països prenguin mesures verament eficaces per al control dels voluntaris. Es clar que en aquests cercles polítics es deixa entreveure un cert escepticisme sobre la bona voluntat de les altres potències. Els dirigents nazis declaren que «la pròxima gestió anglesa ens donarà novament ocasió de precisar la nostra anterior petició en el sentit d'exigir que acabi a Espanya tota ingerència estrangera».

TOQUIO DESMENT OFICIALMENT LA TRAMESA DE REFORÇOS A SEVILLA

Toquio, 11. — Els ministeris d'Afers Estrangers i de la Guerra desmenten categòricament que hagin estat tramesos reforços japonesos a Sevilla.

ANGLATERRA VA D'ACORD AMB FRANÇA

Londres, 11. — A propòsit de la nota anglesa d'avui, als cercles oficials es precisa que el Govern britànic no havia consultat el Govern francès de fixar la seva línia de conducta i que la gestió ha estat feta sense previ avís. De totes maneres l'intercanvi constant de punts de vista entre París i Londres li permetria creure que aquesta acció estava d'acord amb les intencions del Govern francès.

A Londres es considera que l'aprovació de la nota pel Govern francès és la millor prova de com és ben feta la gestió anglesa.

A LONDRES IGNOREN EL DESEMBARCAMENT DE SOS

Londres, 11. — Als centres oficials britànics s'ignora tot el que es diu sobre un desembarcament de tropes japoneses a Càdiz.

EL PROTOCOL DIPLOMATIC FA DIR A HITLER QUE NO PENSA ATEMPTAR CONTRA LA INTEGRITAT DEL TERRITORI ESPANYOL

Berlín, 11. — Aquest matí s'ha celebrat l'anunciada recepció diplomàtica. Amb tal motiu, Hitler ha assegurat fermament a l'ambaixador de França en aquesta capital, senyor Poncet, que Alemanya no tenia ni havia tingut mai «la intenció d'atemptar sota cap forma contra la integritat del territori o de les possessions espanyoles.

Per la seva banda, Poncet ha assegurat a Hitler que el seu Govern també «està fermament decidit a respectar la integritat d'Espanya i l'«statu quo» de la Mediterrània dintre del quadre dels acords vigents en l'actualitat.

LA MANCA DE SINCERITAT DE LA PREMSA ITALIANA

Roma, 11. — Oficialment es continua ignorant a Roma la presència de tropes alemanyes a la zona espanyola del Marroc, i s'arriba fins a ignorar els preparatius fets abans de l'arribada de les tropes.

Per la seva part, la Premsa es fa eco de les protestes dels diaris berlinesos contra les informacions de la Premsa parisenca sobre la dita penetració alemanya.

El «Mesaggero» parla «d'una diversió marroquí organitzada en col·laboració pels francesos i els bolxevics.»

Aquesta apreciació ha causat pèssima impressió als cercles diplomàtics, i ha contribuit a fomentar l'ambient general que la premsa italiana fins ara no es distingueix per una sinceritat digna de tenir-se en compte.

«IZVESTIA» POSA AL DESCOBERT LA MALA FE DE LES RESPOSTES ITALIANA I ALEMANYA

Moscou, 11 — Comentant la resposta alemanya i italiana a la nota anglo-francesa sobre la prohibició de la tramesa de voluntaris a Espanya, l'«Izvestia» escriu:

«El contingut d'aquestes respostes no deixa lloc a dubtar que els Estats feixistes tenen la intenció de reforçar llur intervenció a Espanya. El to descarat de les respostes de les potències feixistes, té per objecte exclusivament guanyar i continuar sistemàticament el sabotatge organitzat contra la realització de qualsevol acord sobre la no intervenció, i aprofitar noves dilacions per concentrar a Espanya enormes forces militars alemanyes i italianes.

Només una decidida resistència i la més ferma unió de tots els Estats que desitgen la pau, i que no volen la guerra, pot contenir a temps els desvergonyits usurpadors feixistes.»

CAP A LA IMPLANTACIO D'UN CONTROL INTERNACIONAL MOLT AMPLI?

Londres, 11. — Als cercles diplomàtics londinencs circula el rumor que d'un moment a l'altre serà presentat un nou pla de no ingerència al Comitè de no intervenció. Aquest nou pla, que és d'iniciativa totalment britànica es referiria especialment a la implantació d'un control internacional molt ample sobre totes les entrades, terrestres, marítimes i aèries a Espanya.

EL MARROC ESPANYOL, COLONIA HITLERIANA

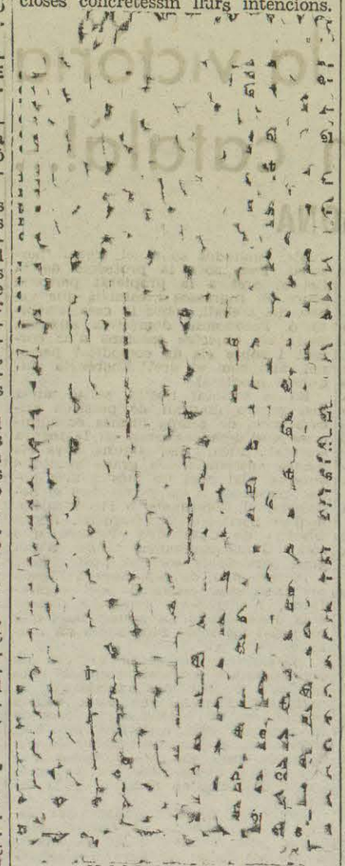
Rabat, 11. — Una personalitat que està molt al corrent de la situació a la zona espanyola del Marroc, ha declarat a un representant de l'Agència Havas, que l'actitud francesa, el principal exponent de la qual ha estat la gestió del cònsol general de França a Tetuan, prop de l'Alt Comissari espanyol, Beigbeder, ha causat gran impressió en tots els cercles europeus i indígenes.

S'havia notat, en efecte, la presència cada dia més nombrosa, d'alemanys i particularment de tècnics en totes les branques de la indústria, reunits a Tetuan i Melilla des del començament del moviment insurgent de Franco.

Alhora, es constatava el recruïment de la propaganda a les tribus i ciutats indígenes, i es creu fermament que els alemanys es disposen a residir al país per un temps il·limitat.

D'altra banda, certs especialistes alemanys ocupen en la direcció econòmica de la zona espanyola del Marroc, càrrecs de la major importància, principalment per mitjà de la «Hisma», l'activitat de la qual ha augmentat considerablement d'ençà de la setmana passada.

França no podia romandre indiferent davant d'aquest nou estat de coses, per la qual cosa cregué convenientment que les autoritats faccioses concretessin llurs intencions.

MAISKI INTERESSA QUE S'EVITIN ELS ACTES DE PIRATERIA

Londres, 11. — L'ambaixador de la U. R. S. S., senyor Maiski, ha estat aquesta tarda al Foreign Office. Es creu saber que durant l'entrevista sostinguda amb Eden, Maiski ha cridat l'atenció del ministre d'Afers Estrangers anglès sobre l'interès que, als problemes de control per a la no intervenció es preveiessin ja els mitjans d'impedir tots els incidents que podrien ocórrer entre vaixells facciosos i vaixells estrangers, amb la qual cosa s'evitarien actes de pirateria.

El líder laborista Attlee considera que la llei anglesa prohibeix, únicament, l'allistament en un exèrcit insurgent

Londres, 11. — En un discurs pronunciat aquest vespre a Limehouse (East-End), el líder laborista Attlee ha declarat que la iniciativa del Govern britànic de donar un exemple a les altres nacions en matèria de tramesa de voluntaris a Espanya, constituïa un nou error. Compara aquesta decisió amb l'adoptada pel Govern de Londres, quan prohibí de manera prematura les exportacions d'armes dirigides a Espanya.

«S'ha de recordar que Anglaterra, abans d'adoptar la prohibició d'exportar armes, es donà a les potències un termini de tres setmanes, durant les quals les potències feixistes pogueren trametre tantes armes com van voler, sense que ningú no els molestés.»

Attlee ha afegit:

«Ara ja no es tracta de la no intervenció, sinó de la intervenció unilateral. La no intervenció efectiva únicament pot obtenir-se per una acció comuna i simultània, acompanyada d'un control. La decisió governamental britànica collocarà les forces governamentals espanyoles en una posició desfavorable en comparació amb les dels insurgents, els quals contínuament reben ajut de les potències feixistes.

Anuncia que els laboristes independents han adoptat «una posició de franca rebellia contra la darrera decisió del Govern britànic».

Després, Attlee ha fet unes declaracions als representants de la premsa, en les quals anuncia que nombrosos voluntaris del partit laborista independent estan actualment disposats a anar a Espanya. Ataca la validesa de la darrera decisió del Govern britànic, car la «Foreign Enlistament Act» prohibeix únicament allirtarse en un exèrcit que combati «un altre exèrcit legal d'un Estat» que estigui en pau amb Anglaterra. Attlee considera, doncs, que la llei prohibeix únicament l'allistament en l'exèrcit insurgent.

Maxton, per la seva banda, ha declarat davant d'un nombrós públic, que el partit laborista pensava recordar aquests fets al ministre de l'Interior, i provocar, si calia, un debat quan la Cambra dels Comuns torni a reunir-se.

AL FRONT DE MADRID

(Ve de la primera pàgina.)

IMPRESSIO DEL DIA

Madrid, 11. — Persisteix la tranquil·litat en aquests fronts més propers de la capital de la República. Trets isolats de fusell i metralladora, barrejats de canonades amb destinació a les concentracions observades a la reraguarda enemiga.

Les nostres forces prengueren a primera hora la iniciativa al primer sector del front exterior de Madrid, i realitzaren amb èxit una operació de tanteig que, a pesar de les dificultats imposades per la boira, acabà amb èxit per a nosaltres.

L'enemic tingué bantastes baixes i a poder de les tropes republicanes ha quedat un veritable botí de guerra compost per armes de totes classes, totes amb marques alemanyes i italianes; nous elements de prova per al Comitè de no intervenció que tan «encertadament» ha vingut actuant a Londres, mentre que els alemanys aprofitaven el temps a les costes del Marroc francès.

En el segon sector del mateix front, l'enemic segueix immovilitzat.

Els nostres combatents dedicaren el dia a hostilitzar als invasors, i es portà a cap, amb tota fortuna, audaços cops de mà.

En tot aquest segon sector s'ha pogut apreciar rclarament el crebantament que han sofert els contingents alemanys que amb tanta fúria atacaren durant tota la setmana última.

L'actitud dels nostres consisteix en no deixar descansar els rebels, per a impedir llur reorganització.

El cel cobert gairebé tot el dia es veié lliure d'incursions aèries. Tampoc actuà la nostra aviació, per igual motiu.

A la part de Guadalajara l'enemic tractà inútilment d'atacar-nos; les posicions tan valentment conquistades per les nostres milícies, continuen al nostre poder, a pesar dels reiterats atacs que han estat objecte per part de l'enemic, que no es resigna a perdre-les, però haurà de resignar-se.

Si Madrid no hagués provat ja el seu heroisme en aquests dos mesos de resistència, oferiria com a prova l'ordre que s'ha vist obligat a donar la Conselleria d'Evacuació. Cal obligar per la força, a les dones, infants i vells a deixar Madrid, mentre es lluita.

COMUNCAT OFICIAL DEL FRONT ASTURIA

Gijón, 11.—El comunicat de guerra del Comissariat d'Astúries, referent al diumenge, diu:

Durant la matinada d'avui, les nostres forces han fet un tanteig sobre les posicions enemigues de San Claudio, i han causat a l'enemic bastants baixes.

L'aviació enemiga ha bombardejat algunes posicions sense cap objectiu militar, a Valdemora i Santa Olalla, i ha causat quinze víctimes entre l població civil, en la seva majoria dones i nens.

Al front de León s'han passat a les nostres files vint-i-nou persones.

Als restants fronts, sense novetat.

La jornada de diumenge a Madrid, tranquil·la

Madrid, 10. — La capital de la República viu aquest desè diumenge de l'assetjament amb una tranquil·litat insospitada. Les darreres canonades que s'han sentit foren a la una de la matinada. En aquella hora les bateries de gran calibre dispararen repetidament damunt algunes concentracions faccioses.

Hom té informes que acrediten com ha quedat de crebantat l'enemic aquests darrers dies. Les mateixes emissores faccioses en llurs emissions d'ahir digueren reiteradament que els «roigs» els havien fet «sensibles pèrdues». Els informes particulars diuen que les baixes dels rebels compten uns milers d'homes. Quant a l'exèrcit republicà, ha tingut les seves baixes, cosa indiscutible donada la duresa de l'atac, però ens costa de manera fidedigna que el seu nombre no arriba ni a una quarta part de les sofertes per l'enemic.

La tranquil·litat del dia fou únicament interrompuda per alguns dispars de la nostra artilleria, allunyada del casc de la població, contra concentracions rebels, i pels vols efectuats per la nostra aviació que sortiren de reconeixement i bombardeig de les posicions enemigues.

A les onze del matí les bateries lleials, igual que el diumenge passat, feren alguns dispars, ja coneguts per «foc de contramissa» Pel que es refereix a les forces d'infanteria, han dedicat el dia, que ha estat molt clar, a fortificar degudament les posicions que ocupen des d'ahir.

Als sectors de l'extrem Sud d'Aragó

Els rebels es tirotegen ells amb ells

Alcanyiç, 11 (12 de la nit. Per telèfon). — A les avançades d'un dels nostres sectors, ahir a la nit, uns milicians de guàrdia es veieren sorpresos per un espetec molt intens de foc de fuselleria que durà més de dues hores, la qual cosa alarmà totes les forces que estaven guardant les avançadetes.

Aquest foc que s'oïa als rengles facciosos i que no anava pas dirigit contra les nostres forces, hom suposa que era motivat perquè hi haurà hagut brega entre ells, ja que se sap que l'harmonia entre els rebels no és massa envejable i les disensions entre moros alemanys, requetès i falangistes no són prou cordials i aquestes contrarietats entre ells cada dia es fan més paleses.

Tant en aquest sector com als altres ocupats per ells, cada dia s'agudítzen d'una manera alarmant.

"La suerte no ha sido con nosotros..."

EL FACCIOS CABANELLAS DIU QUE ELL SERA L'UNIC GENERAL QUE HAURA DE SORTIR D'ESPANYA «LIMPIO»

Madrid, 11. — Amb data 27 del passat desembre, el general facciós Cabanellas, escriví a un amic seu, ex-diputat radical que resideix a Marsella, una carta que exhibida en la tertúlia d'un café de l'esmentada ciutat francesa, fou copiada en alguns paràgrafs per un altre espanyol. I jutjant aquests paràgrafs expressius, els oferim a la publicitat.

Diu un dels paràgrafs:

«Vaya noramala el año 1936 que debió ser lo que no ha sido. Veremos a ver qué es lo que hace con nosotros el 1937.

Yo, por mi, no soy un nombre que se acobarda, pero no me cabe duda que en esta fecha debíamos haber exterminado a los rojos; y es la verdad que estamos amenazados de que sean ellos quienes nos exterminen a nosotros.»

En un altre paràgraf es diu:

«La suerte no ha sido con nosotros; porque la muerte de Sanjurjo lo truncó todo. Aunque Sanjurjo no había inventado la pólvora, manejado por el jesuíta Herrera que iba a lo suyo, es el caso que Sanjurjo era el jefe indiscutible del movimiento armado en España y en el extranjero y que de vivir la victoria hubiera sido cosa de un par de semanas. Le sustituyó Franco, porque así lo quiso el jesuíta Herrera, y desde la hora aquella las cosas no fueron como debieron ir.»

I, afegeix:

«Se dió tiempo a los rojos para que se defendieran y pudieran organizarse para la defensa. Y hoy tienen todo lo que nosotros tenemos y algo más que nosotros no tenemos. La aviación de que disponen es fantástica; su artillería es enorme; en cantidad de hombres nos ganan, y en dinero también, porque ellos tienen el oro del Banco y nosotros ofrecimientos de «boquilla.»

Finalment, escriu:

«Vamos a ver lo que hace de nosotros el año 1937. Todo depende de que el extranjero lleve al final los ofrecimientos a Sanjurjo y Herrera cosa que yo temo que no suceda, si se atraviesan otros intereses. Si al final acabamos de cabeza, ahí tendrán ustedes a este pobre general al que tendrán que echar una mano, porque, ¡amigo!, yo seré el único que por haber desaprovechado el tiempo salga de España «limpio.»

Segueixen arribant evadits del camp enemic

Comunicats del Conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

EL DEL MATI

«Al sector Sud s'ha efectuat un reconeixement ofensiu i les nostres forces han arribat al poble de Luesma, on s'ha entaulat un combat amb les forces faccioses que el guardaven, les quals fugiren i deixaren al nostre poder quatre fusells i un presoner de falange.»

EL DE LA NIT

«Al sector Nord s'han passat als nostres rengles 18 evadits del camp facciós. Res de nou a la resta del front.»

«Esquerra Republicana» davant el poble

(Ve de la pàgina 4.)

de combat (aplaudiments).

Andreu s'estengué parlant de la necessitat que tenia Catalunya de presentar una reraguarda disciplinada i del nociu que era per a la marxa de la nostra revolució que hi hagi qui es prengui la justicia per la seva mà, sense recordar-se que per això existeixen els tribunals populars.

En el triomf contra el feixisme cal que establim un programa mínim—digué—. Cal estructurar una nova vida i una nova economia. Per a fer-ho cal que sapiguem cap on anem. Cal que sapiguem quines són les finalitats per a l'endemà de la victòria. Es per això que crec que fóra necessari d'establir entre tots plegats un programa mínim de punts reivindicatius.

Esquerra Republicana és tan catalanista com sempre. A nosaltres ens fa pena que es vulgui fer la revolució atacant la nostra llengua (llarga ovació). Nosaltres, collaborant amb la Revolució, ens sentim cada dia més catalanistes i més nacionalistes, i volem que el crit de la victòria final sigui donat en català.

Una llarga ovació acollí les últimes paraules de Josep Andreu. Tot seguit la presidència cedí la paraula a Martí Rouret.

MARTI ROURET

En aquest moment en què en el panorama internacional es veuen núvols de guerra, començà dient, en aquests moments en els quals sembla que estiguem en un punt culminant d'aquesta història que viu el poble d'Ibèria, els companys de Tarragona han tingut l'excellent idea de celebrar aquest acte. I és que com més dificultats passa un poble més necessitat sent de retrobar-se ell mateix. I això és el que avui fem.

Esquerra Republicana de Catalunya fins ara s'havia mantingut en silenci. Però calia trencar el silenci perquè potser aquesta actitud austera i seriosa no ha estat corresposta per les altres organitzacions. I també calia trencar el silenci perquè hi han hagut veus que han dit que els partits republicans havien de desaparèixer. E. R., que fou la primera a barrar el pas al feixisme, no pot desaparèixer. No podem deixar morir E. R. C., perquè és el poble el que la vol. La presència d'aquesta multitud que s'apreta dins i fora del local ho demostra ben clarament (ovació). L'Esquerra ha de permanèixer i portar endavant la labor que s'havia tractat des del primer dia de la seva existència.

Cal, doncs, que us encoratgeu novament i que continueu pel camí que havíem emprès abans del 19 de juliol.

Quan cau algun combatent al front—digué—ningú no li pregunta a quin partit pertany. Hem de portar aquest mateix esperit solidari del front a la reraguarda.

Tot seguit l'orador advocà per una major disciplina vers el Govern de la Generalitat, que és el Govern de tots els sectors antifeixistes de Catalunya. Si no ho fem així—digué— el nostre Govern es trobaria mancat de prestigi a l'exterior en aquests moments que tant el necessita.

Nosaltres volem, avui, com ahir, una Catalunya socialment justa, políticament lliure i digna.

La nostra bandera és la de les quatre barres, la més gloriosa i la que sintetitza tots els ideals de llibertat humana (ovació).

Nosaltres aspirem que Catalunya sigui un espill per a tots els pobles del món, per la seva executòria.

Una perllongada ovació coronà les darreres paraules de Martí Rouret. Ovació que es repetí en aixecar-se a parlar Antoni Ma. Sbert.

ANTONI M. SBERT

Sbert començà dient que seria molt breu, puix que l'hora era molt avançada.

Esquerra Republicana compareix avui davant l'opinió pública de Tarragona per primera vegada d'ençà del 19 de juliol. I ho fa convençuda que pot presentar una executòria revolucionària molt més important que altres partits que s'han fet amb el 19 de juliol.

Hi ha qui vol atacar el nostre Partit. Nosaltres els diem que s'ha d'anar en compte a atacar un partit que instaurà la República i que portà l'Autonomia. Un partit que encara representa la majoria del nostre poble.

Aquests dies s'ha parlat molt de l'autoritat del Govern. El Govern de la Generalitat està disposat a imposar la seva autoritat, però per a fer-ho necessita l'ajut decidit de tots els homes que volen que la nostra reraguarda sigui una cosa coherent. Vosaltres, homes d'esquerra, que teniu aquesta opinió, l'heu de defensar amb tota energia i coratge (ovació).

Sbert començà a parlar del problema econòmic que la Revolució havia plantejat i digué que sense una férria disciplina era impossible de resoldre'l. Aquest problema l'hem de resoldre—explicà—amb una sola organització que uneixi tots els interessos particulars a l'interès collectiu.

Esquerra Republicana de Catalunya, que ho ha donat tot per Catalunya i que seguirà donant-ho tot, sols demana una cosa: unitat de tots per a aconseguir la victòria final.

El curt parlament d'Antoni Maria Sbert fou acollit amb una gran ovació del públic a peu dret. Tot seguit el president de l'acte, J. Llorenç, pronuncià uns mots de regraciament i es donà per acabat l'acte, enmig del més gran entusiasme.

CONSELL DE LA GENERALITAT

La reunió d'ahir fou extraordinària i de llarga durada

AVUI SERA FACILITADA LA REFERENCIA DELS ACORDS

El Consell de la Generalitat celebrà ahir una reunió de caràcter extraordinari.

A les sis de la tarda, després que arribà de S'Agaró el Conseller Primer, es reuniren al Saló d'Actes del Palau de la Generalitat tots els membres del Consell, sota la presidència de l'honorable senyor Lluís Companys.

A dos quarts de deu del vespre, com sigui que no podia preveure's l'acabament de la reunió, el senyor Terradelles féu dir als periodistes que esperaven a la Galeria Gòtica, que podien retirar-se, tota vegada que fins aquest migdia no serà facilitada cap referència del Consell. Remarcà que avui el conseller de Cultura, secretari del Consell, en rebre els periodistes els facilitarà la llista de decrets aprovats.

La reunió es perllongà encara fins molt tard, i no s'acensegué cap referència del tractat, malgrat que hi havia la convicció que havia estat d'importància excepcional, tant pel que respecte a les qüestions de govern com en política.

* * *

La reunió d'ahir correspon a la del passat divendres, que fou ajornada atenent que el Conseller Primer continuava a S'Agaró estudiant una sèrie de decrets relatius a qüestions econòmiques i financeres de Catalunya. Terradelles i els seus auxiliars tècnics han treballat intensament en tot allò que fa referència als poders excepcionals que el Consell conferí al Conseller Primer.

En alguns aspectes, la reunió d'ahir seria la continuació del que es celebrà el passat dimarts, que fou de gran laboriositat, però insuficient per a tractar el gran nombre de projectes i disposicions presentades pels consellers.

Possiblement el senyor Terradelles exposaria en línies generals el que són els treballs que realitza i l'abast de les disposicions que redacta per a la bona marxa de les finances i economia de la nostra terra. Terradelles no té obligació, però, de sotmetre a l'aprovació del Consell cap d'aquestes disposicions per tal com el decret de poders excepcionals li dóna facultats en aquest aspecte, i no li cal l'aprovació del Consell per a posarles en vigor.

En l'aspecte polític, en la reunió es tractaria de la situació interior de Catalunya. De tot en donarà compte Sbert als periodistes en rebre'ls aquest migdia.

MORINIGO
4, Claris, 4
TE UN EXTENS ASSORTIT DE GENERES PER A CAMISA

MORINIGO
4, Claris, 4
Creador de la CAMISA RUSSA

Festival homenatge a la memòria d'Apelles Mestres

«Lyceum Club», de Barcelona, fent-se ressò del sentiment de tots els catalans per la pèrdua del que fou l'ilustre patrici Apelles Mestres, celebrarà un festival - homenatge a la seva memòria el proper diumenge, a les onze del matí, al teatre Barcelona en el qual prendran part les figures més destacades del nostre teatre i del nostre món musical. Els beneficis que s'obtinguin d'aquest festival seran destinats als infants refugiats a Barcelona.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

Dimarts, 12 de gener del 1937

la humanitat

Barcelona — Any VI — Número 1.523

Lluitarem fins a la fi i serem els darrers a deixar les armes

(TOMAS I PIERA)

"ESQUERRA REPUBLICANA" DAVANT EL POBLE

Al costat d'un Exèrcit fort, un Govern amb tot el Poder

Volem que el crit de la victòria final sigui donat en català!...

ANIMACIO A TARRAGONA

Mentre anàvem camí de Tarragona veiérem per tots els pobles propers a la capital de Catalunya uns grans cartells allusius al míting. Per la carretera, caravanes d'autocars amb les quatre sagetes de la victòria pintades de vermell al costat o al darrera i amb unes grans lletres: E. R. C., ens feren adonar de la gran importància que tindria el míting.

A Tarragona, l'animació pels carrers que aconduеixen al «Teatre Tarragona», lloc on se celebrà el míting, era extraordinària. Grups de ciutadans enarbolant les banderes glorioses de les quatre barres esperaven pacientment que s'obrissin les portes del local per tal d'ocupar els millors llocs. Feia un matí gris, sense gens de sol, amb un fred intens.

Eren prop de dos quarts de deu que s'obriren les portes del local. Al cap de pocs minuts ja no cabia ni una persona més al local, això donarà idea de la gran gernació que hi acudí.

Fou tanta la gentada que es quedà sense poder entrar que els organitzadors installaren uns altaveus a la porta del Teatre per tal que no es quedés ningú sense sentir la veu deis homes de la democràcia d'esquerra. L'emissora local retransmeté els parlaments.

EL LOCAL I LA PRESIDENCIA

El local, «Teatre de Tarragona», és el més espaiós de la ciutat; hi caben perfectament acomodades unes tres mil cinc-centes persones. En el míting de diumenge s'apinyava la gent pels passadissos, per l'escenari i per les entrades. Podem calcular en unes quatre mil persones les que hi havia dintre del local i en uns altres milers les que es quedaren a fora.

Presidí l'acte Joaquim Llorenç, president de la Federació d'Esquerra de Catalunya de les Comarques Tarragonines, junt amb el secretari general d'«Izquierda Republicana», Josep Salmerón. També hi havia a la taula presidencial l'alcalde de Tarragona, Joaquim Fort, i els oradors que prengueren part al míting, Manuel Galés, Martí Rouret, Josep Andreu i el conseller de Cultura de la Generalitat, Antoni Maria Sbert.

També veiérem a l'escenari els diputats al Parlament català, Cunillera i Folch, el president de la Comarcal d'Esquerra de Tarragona, Josep Segalà, i el president de l'organització de Tarragona, Jaume Castelló. Assistiren oficialment a l'acte representacions d'«Izquierda Republicana» i «Partit Federal».

Al fons de l'escenari una gran bandera barrada dominava tota l'enorme multitud.

COMENÇAMENT DE L'ACTE

Obrí l'acte el president, J. Llorenç, el qual començà dient que aquest era el primer míting que celebrava Esquerra Republicana a Tarragona des del dinou de juliol.

La lluita —digué— està plantejada contra el feixisme, però hi ha un segon problema, que és la revolució. Cap home d'esquerra no ha de sentir la més mínima aprensió a la revolució, perquè ella representa, conjuntament amb la derrota del feixisme, el pas envers una societat millor i més justa que tots els homes d'esquerra hem somniat sempre.

Acabà fent una crida a la unió de tots els sectors antifeixistes per tal d'anar, agermanats, cap a les realitzacions fructíferes per a la guerra i la revolució.

J. Llorenç fou molt aplaudit en acabar el seu curt parlament.

A continuació, ell mateix llegí una lletra de Pere Coromines i una altra de Nogués i Comet, en les quals excusaven la seva presència a l'acte; el primer pel seu estat de salut i el segon per trobar-se allitat.

LA LLETRA DE PERE COROMINES

Ni la meva edat ni el meu estat de salut em permeten llançar-me a una campanya de mitings. El meu càrrec de President del Consell d'Estat a València i el meu càrrec de Comissari General de Museus de Catalunya absorbeixen tota la meva capacitat d'acció. El míting de Belles Arts ja em va costar dos dies de llit i seria una temeritat impossibilitar-me de fer allò que, no per manca de voluntat, ja no estic disposat a fer.

Crec que és convenient conservar E. R. C. per a complir els seus fins en el si del Front Popular. Quan Dimitrof va proposar a la Internacional Comunista estimular la creació dels Fronts Populars comptava amb l'assistència de partits com Esquerra Republicana. Vosaltres, dels obrers, heu d'ésser la base, la més voluminosa carnadura del Front Popular. Però en els països occidentals caldrà comptar amb els pagesos i amb els intellectuals, amb els artesans, amb tot aquest món de la petita burgesia.

Quan el professor Litochenko publicava a l'Institut d'Estudis de Moscou el seu treball sobre l'economia rural, sostenia, després de vuit anys de revolució soviética, que la victòria definitiva de la petita propietat pagesa sobre la gran propietat territorial era l'ideal de Rússia i de tot el món.

La nova constitució que la U. R. S. S. ha aprovat el dia 15 de desembre últim, al cap de dinou anys de revolució admet al costat del sistema socialista d'economia, que és el sistema dominant, les petites economies privades dels pagesos individuals, fundades sobre el treball personal. Posa sota la protecció de la llei el dret a la propietat personal sobre els ingressos i estalvis que vénen del treball, sobre la casa, l'habitació, l'economia doméstica auxiliar, sobre els objectes casolans d'ús corrent i sobre els de comoditat personal, així com el dret d'herència d'aquesta propietat.

En la societat nostra, sense mirar mai enrera, hauran de persistir encara molt de temps formes econòmiques que desapareixeran en la futura societat. Encara per alguns anys els homes adscrits a les grans sindicals obreres, així com de més a més poden pertànyer a un partit com el Socialista, el Comunista o l'Anarquista, podran pertànyer a l'Esquerra Republicana de Catalunya. Pensem que som l'única esperança visible d'una gran part de la societat nostra fidel a la revolució, de cap manera lligada als interessos essencials del capitalisme, i que seria temerari llançar a la desesperació tot aquest món que ha posat les seves esperances en nosaltres.

Desprenem-nos sense recança de les migrades dolceses d'aquest món que se'n va, per més avesats que hi estiguem. Pensem que cada delícia perduda és un holocaust, en ares de la redenció dels que fins ara han sofert sota el jou capitalista. No ens barallem amb els que de totes maneres han d'ésser els nostres companys de lluita en el camí de la llibertat.

Companys de Tarragona, visca Esquerra Republicana de Catalunya!

Una gran ovació acollí la lectura d'aquesta lletra de Pere Coromines.

Tot seguit, la presidència cedí la paraula a Manuel Galés.

MANUEL GALES

Amics tarragonins: no havia parlat encara en cap acte polític d'ençà del dinou de juliol, perquè jo sóc un d'aquells homes que creuen que allò que convé en aquests moments és parlar menys i treballar més.

Estem vivint uns moments plens de gran transcendència. Al costat d'una guerra estem fent una revolució. I aquesta revolució és consubstancial amb la guerra. La una nasqué amb l'altra. Sense revolució no hi hauria guerra. No la fem per a extirpar d'un cop el militarisme, la clerecia i l'antic règim econòmic? Fem la guerra, doncs, per la revolució. Allò que hem de mirar però, és que la revolució no entorpeixi la guerra.

L'orador s'estengué parlant de la necessitat d'una disciplina i digué que si haguéssim tingut una disciplina els primers mesos de la revolució avui el feixisme ja estaria esclafat.

Davant nostre, no tenim solament unes bandes de requetès i falangistes. Davant nostre hi ha tot el capitalisme internacional i totes les forces negres de la reacció. Es per això que aquesta guerra —que podríem dir que ara comença— necessita una reraguarda disciplinada.

Hem de fer que els homes del front puguin lluitar amb plena confiança. Amb una reraguarda superexcitada no es pot demanar una elevada moral al front.

Les consignes del nostre Partit són unitat i disciplina i són les consignes que tots hem de complir si és que es vol guanyar la guerra. I no som pas nosaltres els únics a dir-ho. Avui mateix «Solidaridad Obrera» porta un article de Joan Peiró, en el qual es diuen les mateixes coses que nosaltres tantes voltes hem dit. (L'orador llegí uns fragments de l'article).

No hi ha cap guerra que es pugui guanyar sense una organització disciplinada. Al costat d'un exèrcit fort i disciplinat hi ha d'haver també un Govern amb tot el poder.

A continuació l'orador posà de manifest que Catalunya i Espanya necessiten l'ajut de les nacions europees, per tal de poder continuar la guerra, i si no es dóna una sensació d'ésser un poble disciplinat i seriós, és molt difícil que poguem trobar cap concurs enllà de les fronteres.

La consigna ha d'ésser, doncs, continua, disciplina posada al servei del Govern de la Generalitat.

M. Galés passà tot seguit a explicar la nova estructuració que hom hauria de donar a Espanya.

Entre els benifets de la revolució —digué— els catalanistes hem vist com Catalunya s'havia de prendre en la seva actuació unes més àmplies llibertats que les que li concedia l'Estatut.

Nosaltres volem la llibertat per a Catalunya, volem la justícia per a Catalunya i volem tocar de peus a terra perquè tots aquests ideals no s'esfumin per precipitacions fora d'hora.

Esquerra Republicana de Catalunya vol allar la paraula de la justícia amb la de la llibertat.

I, per acabar, poble tarragoní, sols dos mots: unió i disciplina. Unió i disciplina per Catalunya.

Una gran ovació coronà les darreres paraules de Manuel Galés. Tot seguit s'aixecà a parlar Josep Andreu.

JOSEP ANDREU

Començà dient que en aquests moments angoixosos que viu Catalunya calen aquests comicis d'E. R. C. per a veure si existeix encara una opinió pública darrera els postulats del Partit.

El nostre partit ha collaborat lleialment amb totes les empreses revolucionàries que s'han portat a cap a Catalunya d'ençà del dinou de juliol fins ara. I amb tot i això algú ha dit que els partits republicans havien de desaparèixer. Però, com ha de desaparèixer Esquerra Republicana si és carn de la carn del nostre poble? (Gran ovació.)

Tot seguit féu història dels moviments polítics que es produïren a la Península abans del 19 de juliol, i digué que E. R. C. s'adonà que davant la tossuderia de les classes plutòcrates en negar-se a collaborar en l'obra d'evolució social, que forçosament s'havia de fer davant les necessitats dels explotats, no era possible una convivència entre aquests partits populars i els representants de la plutocràcia, i fou aleshores quan sorgí el Front Popular per a defensar i impulsar aquella transformació.

L'Esquerra estigué sempre a l'avançada de tots els esdeveniments. El dia 19 nosaltres no fórem cap obstacle en l'obra revolucionària. I la prova d'això la tenim en el fet que el millor de la nostra joventut està lluitant als fronts

(Passa a la pàgina 3.)

La contumàcia en certs fets pot originar una catàstrofe

Enmig d'un gran entusiasme tingué lloc, al «Foment» de Sants, un important acte d'afirmació de l'ideari d'E. R. C.

Diumenge passat es celebrà, al Foment Republicà de Sants, un important acte d'afirmació de l'ideari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Des de molt abans de començar l'acte l'espaiós local del «Foment» estava completament ple de públic, desitjós d'escoltar la paraula dels homes d'Esquerra. Al fons de l'estrada presidencial hi havia un retrat del primer President de Catalunya damunt d'una gran bandera catalana. Els discursos dels oradors foren retransmesos per Ràdio E. R. C.-1 i una de les emissores de la Generalitat.

Presidí l'acte l'ex-ministre de Treball, Tomàs i Piera, i s'adreçà, en primer terme, a l'auditori el conseller municipal Antoni Oliva, el qual digué breus mots. Dedicà un sentit record a les víctimes del moviment feixista, i féu una apellació a la disciplina i al sentit de responsabilitat a la reraguarda.

Parlà després el diputat al Parlament català J. Soler i Bru.

«PER DAMUNT DE TOT CAL SALVAR EL NOSTRE ESPERIT RACIAL...»

La seva peroració fou un cant abrandat al sentiment de catalanisme que —diu — ha de restar sempre com a consigna inviolable enmig de tots els canvis polítics i socials. Vivim i lluitem per Catalunya, i per damunt de tot cal salvar el nostre esperit racial, perquè una justícia social que ens anulés com a catalans no la podríem admetre. Si la guerra la guanyem, serà perquè ens mantindrem íntegrament catalans. Acabà dient que hem de tenir una divisa: la Pàtria; i una consigna, la del President: Catalunya, Catalunya, Catalunya.

A continuació féu ús de la paraula el diputat i publicista A. Rovira i Virgili.

«ANEM DE CARA A UNA REPUBLICA SOCIAL...»

Començà posant de relleu les falles en què incorregué la República del 1931, que es recolzà—digué—en l'aparell administratiu, judicial i militar de la monarquia, i d'ací vingué la seva incapacitat per a impedir el cop feixista.

Afirmà que la República de l'avenir serà una República social, puix que ningú no pot creure's que es pugui tornar a l'estat de coses d'abans del 19 de juliol. Ara bé; quina forma política i social prendrà aquesta revolució que està ja en marxa? Alguns sectors antifeixistes han caigut en l'error d'establir-la en uns motllos determinats i de voler-la encaixar en dogmes i teories.

Són diversos els elements que han d'estructurar el nou estat de coses i no fóra lleial ni humà que hi hagués algun d'aquests sectors que estigués a l'aguait ara per a imposar, un cop acabada la guerra, la seva concepció particularista als altres sectors. Es evident que haurem d'arribar a una fórmula transaccional que acceptem tots, i jo afirmo que és encara la democràcia — una democràcia adaptada i renovada — la fórmula millor del món per a resoldre les diferències de matís que existeixen en els sectors que integren el front antifeixista.

Parlà dels diversos aspectes de la reraguarda i digué que als homes d'Esquerra no els espanten les idees, per avançades que siguin. Ni la gosadia ni el radicalisme ens fan cap mal, sinó la indisciplina, el desori, els fets esporàdics de violència, la manca de respecte a la convivència humana i el desacatament a les disposicions dels organismes responsables. No hem d'oblidar que el món ens mira i que el nostre comportament interior és motiu de cotització en uns països que, a desgrat de tot, cal comptar si volem vèncer aviat el feixisme.

Té unes paraules d'exaltació del sentiment catalanista i acabà dient que Catalunya, sense abdicar de la seva llibertat i de la seva dignitat, collaborarà amb els altres pobles d'Ibèria a redimir-se del clericalisme, del capitalisme i del militarisme.

Tot seguit parlà l'ex-conseller Martí Barrera.

S'HA D'ACABAR L'«INCONTROLAMENT!»

Fa ressaltar la tasca que en diversos aspectes realitzà Esquerra Republicana de Catalunya abans del 19 de juliol, i afirma que l'Esquerra representa encara avui la voluntat i el sentir de la majoria de catalans.

Recorda que un dels principis que figuraven en el programa de l'Esquerra quan va constituir-se era anar a l'abolició de l'explotació de l'home per l'home. Res no ens separa, doncs, de les idees socials més avançades, però sí que hem de declarar que ens separa de certs elements la manera d'arribar a la seva plasmació.

Esquerra Republicana té el seu lloc ben guanyat a primera línia del moviment antifeixista, i ha procedit tothora amb una lleialtat exemplar. Amb una lleialtat que veiem molt predicada i molt poc practicada.

Cal que les centrals sindicals actuïn amb més eficàcia sobre els seus afiliats. No pot subsistir més allò que s'ha convingut a anomenar l'«incontrolament», ni aquesta cursa de carnets sindicals, aquesta petita política dels que blasmen continuament de la política.

Acaba adreçant un prec a tots els companys de les centrals sindicals perquè deixin de banda les petites coses de principis i que es vagi a la completa unitat sindical i antifeixista, sense la qual no serà possible guanyar la revolució i la guerra.

Artemi Aiguader, conseller de Governació, es disposa a fer ús de la paraula i és acollit amb forts aplaudiments.

«SI UN ESTAMENT POT PARLAR DE LLEIALTAT, AQUEST ES ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA»

—He de dir amb tota lleialtat — comença dient — que és el moment que Catalunya pensi en ella. Ens juguem la vida tota del nostre poble i cada català ha de contribuir a fer efectives les noves plasmacions polítiques i socials. Tota liquidació d'un règim porta convulsions, però la contumàcia en certs fets pot originar una catàstrofe, i al! de la Revolució soviética si no hagués sabut deturar a temps l'onada de terrorisme que s'hi encengué. El poble vol un món nou, però vol un món amb dignitat. Hem destruït tot allò que calia destruir, però hem de tenir seny i capacitat constructiva per a endegar el nou estat de coses.

Si un estament pot parlar de lleialtat, aquest és Esquerra Republicana de Catalunya, que ho ha donat tot per a la causa popular, però demana seny per a ordenar, per a endegar aquesta economia catalana que no hem de deixar enfonsar perquè és la llar i el pa dels obrers catalans.

A Catalunya hi ha una cosa que la pot salvar: és creure el Govern de la Generalitat, és responsabilitzar-lo i prestarli d'una manera efectiva l'aval del poble per tal que el governant se'n senti assistit.

L'Esquerra és avui més forta que mai perquè convergeixen en ella tots els sentiments de catalanitat. El poble aixeca més enlaire que mai la bandera barrada. Catalunya sempre ha trobat qui l'ha sabuda enlairar. Ahir era Macià, avui és Lluis Companys qui la flameja. Catalans, seguiu-lo. Mireu-li els ulls: porta la guspira del triomfador. Catalans, poble de Catalunya, endavant per la Pàtria!

Clogué l'acte el president del Centre l'ex-ministre Tomàs i Piera.

Remarcà que l'acte que se celebrava era el començament de nous actes que es proposa efectuar el partit.

S'ha equivocat — afegí — qui creia que l'Esquerra estava en decadència. L'Esquerra actuarà intensament i sense timidesa. En la guerra contra el feixisme volem el lloc que ens pertoca i que ens correspon pel nostre historial de lluita i sacrifici, de presons, d'exili i de llàgrimes. Lluitarem fins a la fi i serem els darrers a deixar les armes.

Acabà dient que si bé la revolució és cruenta i profunda, cal que sigui, per damunt de tot, digne.

En acabar de parlar J. Tomàs i Piera, el públic aplaudí calorosament l'orador i hom donà per acabat l'important acte celebrat per E. R. C. enmig d'un gran entusiasme.

La presidència de l'acte en el moment de pronunciar el seu interessant discurs el nostre illustre company Antoni Rovira i Virgili

(Foto Centelles.)

REPARTIMENT DE JOGUINES A LA CASA DE MATERNITAT

Diumenge es celebrà a la Casa de Maternitat de Les Corts una festa amb motiu del repartiment de joguines als nens i nenes assistits a l'establiment, com a final de la Setmana de l'Infant.

Ja de bon matí, a les nou, s'organitzà una comitiva formada per capsgrossos, clowns, un burret amb un carret propietat dels nens de la casa i la banda de les milícies del Partit Federal Ibèric, que generosament cooperà a la festa.

Després d'una passada general pels jardins, tingué lloc una festa a l'aire lliure amb cucanyes, globus i altres divertiments infantils.

A la tarda, a la sala de festes, altres diversions alegraren els infantons. Hi prengueren part, entre altres elements, els obrers de la Casa, els mestres i l'orquestra de cecs de la Casa d'Assistència President Macià. Durant la festa foren repartides joguines, algunes d'elles ben valuoses, especialment dos valuosos autos, present de les infermeres i altre personal de l'establiment.

Encara a la nit, el quadre escènic de la Casa volgué absequiar les dides i gent gran amb una representació teatral, que fou un veritable èxit.

En fi, una festa ben completa que féu les delícies de xics i grans i que escampà un doll d'humanitat per les sales i jardins d'aquella institució d'assistència.

SOBRE UNA SUPOSADA VENDA DE PA

La Conselleria de Defensa anuncia el nomenament d'una Comissió investigadora

«Treball» d'abans d'ahir ha publicat una informació «sobre els que especulen políticament amb l'escassetat dels aliments», en la qual, entre altres coses, diu que de la caserna que el P. O. U. M. té al carrer de Tarragona sortiren, dissabte, mil tres cents cinquanta quilos de pa venuts a un drapaire al preu de trenta-cinc cèntims el quilo. Assegura que aquest pa no estava en condicions d'ésser venut a un drapaire, puix que era tendre. Al drapaire — diu — li fou lliurat un rebut, en el qual hi ha un segell oblong amb tinta blava, amb la inscripció de la caserna i, al centre, dues paraules «Capità Major». Igualment «Treball» denuncia que en un pati de la caserna del P. O. U. M. hi havia uns grans bujols plens de menjar del qual també sobra en aquell lloc.

Per la seva part, «Solidaridad Obrera» publicà diumenge una informació titulada «Maniobras a cuenta del pan». Diu també que 1.329 quilos de pa foren venuts per a menjar dels porcs. Afirma que no es tracta de pa sec, ja que en les actuals circumstàncies — afegeix — no pot sobrar pa en aquesta quantitat, més que amagant-lo per endavant. Per altra banda — diu — ens han informat que entre el pa descobert n'hi havia una gran quantitat en condicions excellents per a ésser menjat. Acaba dient que això no pot quedar impune.

En assabentar-se d'això, la Conselleria de Defensa ha publicat una nota que diu:

«Assabentada aquesta Conselleria del fet ocorregut a la caserna Lenin, referent a la venda de pa per part de l'esmentada caserna, fa avinent que ha estat creada una Comissió Investigadora per tal d'esbrinar els motius de la dita anomalia i exigir les responsabilitats a què hi hagi lloc».

Per la seva banda, el delegat polític, el cap militar i el capità major de la Caserna Lenin ens ha tramés, amb el prec de publicar-la, una nota en la qual diu que «no comprèn com un periòdic que és, en certa manera, l'òrgan oficiós d'un conseller de Brovelments, jugui amb el nerviosisme natural del poble de Barcelona.» Afirma que ja ha donat les explicacions necessàries a la Conselleria de Defensa, i que «la campanya que porta a cap «Treball» respon a una maniobra política contrarevolucionària aprofitant un fet completament normal» i que «és fals que la Caserna Lenin hagi venut pa del dia abans en condicions comestibles. O si no, ¿com s'explica «Treball» que si era pa comestible pogués vendre's a un drapaire?» Explica que «el pa venut per la caserna Lenin, era el pa sobrant de 35 dies a aquesta part i les pessetes resultants d'aquesta venda no van com insinua maliciosament «Treball» a la butxaca d'un determinat partit polític. Tant el producte de les deixalles del pa, com el de les deixalles del ranxo, com el de la venda del fem del bestiar del regiment, ingressen íntegrament a la caixa d'aquest».

Ràdio Esquerra

E. R. C. - N.° 1

CICLE DE CONFERENCIES

Conferenciants i temes de la present setmana:

Avui, dimarts:

A. ROVIRA I VIRGILI

«Catalunya davant el món»

Demà, dimecres:

J. TOMAS I PIERA

«Els homes de dret i la Revolució»

Dijous:

JOSEP CALVET

(Conseller d'Agricultura» «El treball al camp i el seu producte»

Divendres:

MARTI BARRERA

«Necessitat d'una Sindical única»

Dissabte:

ARTEMI AIGUADER

(Conseller de seguretat Interior) «El nou concepte de l'ordre públic»

Aquestes conferències seran retransmeses per Ràdio Barcelona i Ràdio Associació

BENGALES DE GUERRA

CORTINES MUSICALS

Es costum, en els espectacles, amenitzar els intermedis. Jo recordo que, en alguns d'ells, de la música executada per amorosir l'espera en les mutacions massa llargues en dien «Cortines Musicals». I aquesta denominació s'escau perfectament al caire que pren en els moments actuals, la tragèdia que ens devora les entranyes.

Efectivament. Es tracta d'una tragèdia en diversos actes, dividits en molts quadres. La primera part, el drama de la rebellió feixista ja va acabar-se fa molt temps amb la victòria absoluta del poble. Podem dir que allò que és estrictament «guerra civil» la tenim guanyada de dies.

Va entonar l'orquestra el cor desguitarrat de la no intervenció, amb música d'Offenbach, i totseguit s'inicià el segon acte amb la tramesa d'elements bèl·lics i moros del Riff que permetien als facciosos, virtualment derrotats, anar-se'n de Badajoz a Madrid. Nou entreacte. Ara entona una ària la S. D. N. i així es prepara el tercer acte, el que s'està desenvolupant avui i que comprèn la guerra de l'Espanya que vol ésser lliure amb les forces de la «Reichswer» que no és pas el feixisme espanyol sinó l'alemany. I les cortines de les mutacions patètiques i cruels, no és pas la música d'Offenbach que les entreté, sinó el retrunyir de l'artilleria i l'esclat horrible de les bombes que esquarteren éssers humans enmig de la culpable indiferència d'aquells que caldria que controlessin la funció.

J. M. FRANCÉS

El control d'armes

La Federació Local de Barcelona de la U.G.T. fa avinent a tots els Sindicats que el Control d'Armes quedarà definitivament tancat el proper dia 20 del corrent mes. Passada aquesta data, doncs, ja no s'atendran sol·licituds per a l'esmentat control.